

25 tisoč dinarjev za vsako ceno!

Številne razprave o najrazličnejših osebnih dohodkih delavcev zaposlenih v gospodarstvu in družbenih službah so v zadnjem obdobju zelo razgibale vso našo javnost. Tako je končno prevladalo mnenje, da manjši osebni dohodek kot 25 tisoč dinarjev, ne more zagotoviti izpolnjevanje niti minimalnih življenjskih pogojev in da je šele 25 tisoč dinarjev meja za solidno reprodukcijo delovne sile. To dejstvo je sprožilo številne razprave: v delovnih kolektivih, sindikalnih organizacijah, v organih upravljanja, ob različnih konferencah in drugih priložnostih poskušajo najti najboljše rešitve. Pokazalo se je namreč, da zvišanje najnižje meje osebnih dohodkov ne bo najlažja naloga. Predvsem to velja za storitveno dejavnost, kjer je bilo na primer v oktobru še vedno 16,8 odstotka zaposlenih, katerih osebni dohodek je bil nižji kot 25 tisoč dinarjev. Poglejmo nekaj podatkov: v samopostrežni restavraciji v Celju zasluži manj kot 25 tisoč dinarjev 50 odstotkov članov delovnega kolektiva, v hotelu Celea 40 odstotkov, v Slikarstvu Dom 50, v Dolomitu Frankolovo pa kar 70 odstotkov vseh zaposlenih.

Tako stanje je nedvomno v neki meri tudi posledica dokaj počasne krepitve terciarnih panog v našem gospodarstvu; nedvomno pa je znotraj delovnih kolektivov še mnogo neizkoriščenih rezerv, ki med drugim ovirajo tudi hitrejšo reševanje problema najnižjih osebnih dohodkov. V delovnih organizacijah bi morali zato prej najprej temeljito preučiti sistem organizacije dela, delitve čistega in osebnega dohodka, razmerje med najvišjimi in najnižjimi prejemki, pa storilnost, število zaposlenih in podobna vprašanja, v katerih se marsikdaj skrivajo možnosti za rešitev problema najnižjih osebnih dohodkov.

Res je, da so tak način potrdili že mnogi in mnogokrat. Nedvomno bi za to morale del odgovornosti nositi v delovnih organizacijah tudi subjektivne sile.

SZDL V BREŽICAH O NIZKIH OSEBNIH DOHODKIH

Oddelek za gospodarstvo pri občinski skupščini Brežice je analiziral osebne dohodke in ugotovil, da je v brežiški občini 36,7 odstotkov delavcev, ki na mesec zaslužijo manj kot 25 tisoč dinarjev. Tako prejemajo na primer v opekarni manj kot 25 tisoč dinarjev kar 46 delavcev — kolektiv pa šteje 67 zaposlenih. Občinski odbor SZDL Brežice meni, da je največja ovira pri reševanju tega problema v tem, da delavci z nizkimi osebnimi dohodki menijo, da bi jim bilo treba zaslužek zvišati ne glede na položaj, v kakršnem je njihova delovna organizacija.

VEČ SREDSTEV ZA IZOBRAŽEVANJE

Okrajni odbor Socialistične zveze v Celju je pretekli teden pripravil zanimiv razgovor z direktorji nekaterih večjih delovnih organizacij. Govorili so o aktualnih problemih v gospodarskem življenju in v zvezi s tem posvetili vso pozornost kadrovske politiki. Dejstvo, da imamo v okraju le 4,9 odstotkov zaposlenih s srednjo, višjo in visoko izobrazbo, ni nič kaj razveseljivo. Kljub temu pa je bilo lani v okraju od enega odstotka bruto osebnih dohodkov izkoriščenih le 69 odstotkov sredstev. V zvezi s tem so udeleženci razgovora predlagali, da bi zbrali del povečanih sredstev za izobraževanje in s tem reševali vprašanje srednjih šol v okraju, od katerih nekatere niso niti verificirane.

Brušenje kristalnih posod v rogaški steklarni

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE

S PLENUMA OKRAJNEGA SINDIKALNEGA SVETA:

Sindikalne organizacije IN DRUŽBENI PLAN

V PETEK POPOLDNE JE BIL V CELJU PLENUM OKRAJNEGA SINDIKALNEGA SVETA, NA KATEREM SO RAZPRAVLJALI O NEKATERIH GLAVNIH NALOGAH SINDIKALNIH ORGANIZACIJ V ZVEZI S SPREJEMANJEM DRUŽBENIH PLANOV.

Razpravo na plenumu smo spremljali s posebnim zanimanjem tudi zato, ker je okrajni sindikalni svet razpravljati predvsem o tistih delih družbenega plana okraja, na katerih izpolnjevanje lahko sindikalne organizacije odločilno vplivajo. Tako so tokrat mnogo manj govorili o nekaterih številnih predvidevanjih družbenega plana kot o vzporednih nalogah, ki jih plan postavlja pred delovne organizacije.

Člani okrajnega sindikalnega sveta so poudarili, da mora biti progra-

miranje — tako v gospodarski organizaciji kot v komuni priložnost za temeljito oceno že prehojene poti, seveda pa tudi obdobje enotnega družbenega dogovarjanja za nadaljnji razvoj. Programiranje bi moralo postati torej stalna delovna metoda tudi v manjših delovnih organizacijah, kjer so doslej marsikje programe sestavljali dokaj površno in na hitro.

Sindikalne organizacije se bodo morale tudi v prihodnjem obdobju boriti za še hitrejši razvoj delavskega in družbenega upravljanja ter izpo-

polnjevanja sistema delitve dohodka. Tudi razprave o statutih delovnih organizacij bodo vsaj še nekaj časa zelo aktualna tema razgovorov, ki jih bodo pripravljale sindikalne organizacije. Doslej je namreč statute sprejelo ali pripravilo za razpravo samo nekaj več kot trideset odstotkov delovnih organizacij, drugi pa so ostali samo še pri tezah za statute — ali pa z delom še niti pričeli niso.

Sestavni del prizadevanj za čimvečjo rast proizvodnje in produktivnosti dela so tudi priprave na uvažanje 42-urnega delovnega tedna. Nedvomno bodo te priprave zahtevale angažiranost vseh organov upravljanja in strokovnih služb, pa tudi sindikatov in političnih organizacij. Vzporedno s tem bodo v mnogih delovnih organizacijah reševali tudi vprašanje najnižjih osebnih dohodkov. Od skupnega števila zaposlenih v gospodarstvu okraja je namreč še vedno nad 15 odstotkov zaposlenih, ki zaslužijo manj kot 25 tisoč dinarjev mesečno.

To so seveda samo nekatere naloge, ki jih bodo sindikalne organizacije v delovnih kolektivih v bodoče reševale. Ena njihovih prvih nalog v prihodnjih nekaj tednih pa bo, da temeljito pripravijo v kolektivih razprave o družbenih planih komun.

-ij

S 1. FEBRUARJEM:

KZ Šoštanj 42-urni tednik

Prav z jutrišnjim dnem bo v Saletski dolini prva delovna organizacija začela s polizkusnim obdobjem prehoda na 42-urni delovni teden, in to v izrazito industrijskem bazenu začuda kmetijske zadruge v Šoštanju, ki bo v republiškem merilu služila s svojimi izkušnjami. In zato smo obiskali predsednika občinskega sindikalnega sveta Rafka Žagarja.

— Kako to, da bo prav v vaši občini prva prešla na zmanjšano delovno obveznost kmetijska organizacija?

— Kaže, da ima dobro kadrovsko zasedbo in bo tako lahko dobro služila za primer in analize v novih pogojih.

— Kaj pa v industriji?

— Tu gre počasneje. Rudnik ima nemalo težav, tovarna »Gorenje« bo lahko prešla na nov delavnik/še v novih prostorih — po selitvi, tovarna usnja pa se mora predvsem v notranji organizaciji postaviti na noge. Najlaže bo zaenkrat ta prehod izpolnitve le v termoelektrarni.

— Zvedeli smo, da na rudniku razmišljajo o treh variantah? Katere so to?

— Prva: štiri izmzensko delo z menjavo na delovnih mestih; druga: ob dosedanjih treh izmenah zmanjšanje

efektivnega delovnega časa in tretja: povečanje kapacitet izvoznega jaska in s tem tudi uvoza rudarjev.

— Zakaj v nekaterih gospodarskih organizacijah to vprašanje ostaja na mrtvi točki?

— Sindikati v podjetjih so premalo seznanili proizvajalce in jih pritegnili k sodelovanju, marsikje tudi samo čakajo, kdaj se bo zganila komisija, ki naj izdela analize. Razumljivo pa je, da brez neposrednega proizvajalca tega problema nikjer ne bodo mogli uspešno rešiti.

Klančnik

V DANASNJI ŠTEVILKI:

- Pripombe k statutu celjske občine
- Spet celjsko železniško vozlišče
- Obisk v konjiški občini
- Ob novi gledališki premieri: Rezervist
- Sedem intervjujev v šoštanjski usnjarni
- Pogovor s Simom Vazičem
- Kot vsakič: Celjska fotokronika
- Smeš pri nas v gosteh
- Roman — slikanica — humoreska — memoar
- Rekonstrukcija pekarnice v v Celju: Da ali ne?
- Vladet s prerezanim očesom loči dan od noči

V PRIHODNJI ŠTEVILKI

- Po sledih legendarne XIV. divizije
- Občani o občinskih statutih
- Poslej vsak teden — križanka

CELJE, 31. JANUAR 1964

Št. 4 Cena 20 Leto XVI.

Glavni urednik TONE MASLO
Odgovorni urednik JURE KRASOVEC
List izhaja ob petkih. Izdaja in tiska
Časopisno podjetje »Celjski tisk«. Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152. Telefon 24-23.
Tekoči račun: 605-11-1-656. Letna naročnina 1000, polletna 500, četrtna 250 din.
Inozemstvo 2400. V prodaji 20 din.

Obdobje hladnega vremena je za nami. V naslednjih dneh pričakujemo nestalno vreme z občasnimi padavinami. Večjih ohladitev v tem obdobju ne bo.

-er.

Filmski trak svetovnih dogodkov je v letošnjem letu, čeprav smo šele na začetku, zares pester in hiter. Ni se še umirila situacija v Tanganjiki in nemiri v Calcuti, že smo zvedeli za podpisovanje priznanja Kitajske s strani Francije. Najnovejša poročila govore o interpelaciji v italijanskem parlamentu, ki govorijo o zahtevi za sličnim priznanjem. Takoj za tem pa sledijo prijetne novice o sporazumu med Indonezijo in Filipini z ene strani ter Malezijsko federacijo z druge strani.

Vsi, ki mislijo, da gre v Tanganjiki za nezadovoljstvo, ki so ga povzročili angleški vojaški instruktorji, so verjetno v zmoti. Tanganjiška vojska je ostala ista, kot je bila, t. j. vzgojena po istem receptu, kakor je Mobutu v Kongu vzgajal svojo vojsko. Prav tako je nevarna in sama po sebi trajen vzrok nemirov vse dokler ne bo njen kader politično izglajen in vsklajen s koncepti njihove vlade. Temu bo treba pristopiti čimprej, kajti zelo podobna je situacija v sosedni Ugandi in Keniji. Bivši gospodarji so odšli, toda njihovo seme je ostalo.

Velika preizkušnja indijske vlade je k sreči zadovoljivo končala. Zadovoljivo zato, ker je pretela nevarnost, da bo pokol v Calcuti rodil represalije v obratni smeri. Zopet so tudi tukaj bile vmešane roke tujca, ki je kašmirsko vprašanje hotel izkoristiti za svoj račun. Ugled Nehruja in ostre mere so preprečile, lahko rečemo, veliko nacionalno katastrofo.

Zgodilo se je le — Francija je priznala LR Kitajsko. V roku treh mesecev bosta odprli obe državi veleposlanstva. Vsi pritiski ZDA in apeli na solidarnost Atlantskega pakta so bili zaman. Francija gre svojo pot, ki je v sedanjih svetovnih razmerah v tem slučaju pozitivna. Posledice, vsaj v Evropi se že čutijo. Italijanski poslanci že zahtevajo od svoje vlade, da stori isto. Verjetno bodo sledile še ostale dežele v Evropi in na drugih kontinentih. Sicer se ni sigurno, toda vse kaže, da je bil pogoj s strani Kitajske, da se Chang-Kaj-Shek končno eliminira kot predstavnika kitajskega naroda. To pa pomeni odstranitev iz tega dela sveta, piona ZDA, ki je bil v stalni pripravljenosti, da za račun tujca prižge smodnik.

Pomirjevalni duh, ki preveja konferenčne dvorane v Ženevi dviguje optimizem v svetovnem političnem barometru. Vsi prisotni, med njimi predvsem predstavniki ZDA in Sovjetske zveze, v svojih govorih in zaključkih dokazujejo resnično željo po razorožitvi. Če bo konferenca nadaljevala svoje delo v takem vzdušju, lahko pričakujemo, da bo dobra volja obeh strani prinesla etapo miru, medsebojnega razumevanja in sodelovanja.

Nobena tajnost ni, da se dela intenzivno na organiziranju nove konference neangažiranih. Tudi ni tajnost, da Jugoslavija pri tem delu močno sodeluje. Od zadnje konference pa do danes se je na svetu marsikaj zgodilo in spremenilo. Lahko trdimo, da je upoštevanje neangažiranih dežela vsak dan večje, da one odigravajo vlogo, ki jo morajo upoštevati velesile in da kot take morajo svoje bodoče ukrepe vse bolj sinhronizirati in s tem večati možnost čimprejšnje realizacije svojih ciljev. Medsebojne konzultacije in uspehi (afriški vrh) so dokaz, da bo konferenca dobro pripravljena in da bo to obenem platforma neangažiranih v stališču na svetovni trgovinski konferenci.

ŠMARSKA SKUPŠČINA O STATUTU

Leto dni je skoraj že naokoli, odkar so prvič šmarski občani javno obravnavali prvi osnutek občinskega statuta. To je bilo spomladaj lani, ko še ni bilo nove ustave. Takrat je v statutu bilo še dosti administrativno okorelega in nejasnega. Občani so z živim občutkom za življenjske potrebe šibali napake in opozarjali, da je potrebno dosti spremeniti. Komisija se je lotila znova težkega dela in drugi osnutek je nedvomno bolj življenjski.

Občinska skupščina je pred dnevi prvič spregovorila o njem. Zdaj je dosti bolj poudarjeno, kako se bo razvijala komuna, kjer je kmetijstvo in turizem v ospredju; pa tudi to, kakšni naj bodo odnosi do občanov in obratno. Poskrbeti je potrebno še za šole, za stanovanja, za kulturo, za ceste... Koliko je tega! Mesece dni najmanj bodo zdaj občani razmišljali, če je postavljeno vse tako, kakor terjaja naše življenje.

Zivahno so se krizala mnenja že na prvi skupščinski seji. Čeprav ni bil prisoten, je sodeloval celo zvezni poslanec SERGEJ KRAIGHIER. Zivo se je pozanimal za osnutek statuta, ki ga je sprejel šele pred dnevi in tik pred sejo so sprejeli iz Beograda njegove ustrezne pripombe. Tovarš Kraighier je opozoril zlasti na konkretnost obravnave družbenega plana in večj obveznosti glede obveščanja volivcev. Morda bi lahko tudi bolj smelo predvidevali poleg

kmetijstva še razvoj industrije in terciarnih dejavnosti in še bolj očitni odnos do razvoja zasebnega kmetijstva zlasti še tam, kjer se družbeno ne bo razvijalo. Na drugi strani pa je potrebno obveznosti do občanov vsklajevati z gospodarskimi zmogljivostmi, ki so v občini. Prav tako bi morali bolj opredeliti pravno pomoč občanom in odločneje postaviti vprašanje skladov. Vsekakor se bodo občani o vsem zdaj v razpravi morali temeljito zamisliti.

Odbornik TONE PLEMENTAŠ se je ognevitavo zavezal za šolstvo, za oskrbo otrok s šolskimi potrebščinami in za bolj poudarjeno mesto patronatov s strani gospodarskih organizacij za posamezne šole. Odbornik Slavko Sket je postavil, naj bi šolske kuhinje bile sestavni del osnovnih šol, ker so za normalni razvoj otrok neobhodno potrebne, zato je za njih potrebno zagotoviti temeljne virov. Odbornik JOŽE PRATENGRAZER je sprožil vprašanje razvoja kmetijstva v višinskih predelih in poslanec IVO SITAR se je zavezal za oskrbo ostarelih kmetovalcev. Odbornik STANE CUKJES je opozoril na deklarativnost, ki tako rada zveni v statutu, da bodimo stvarni in resnični. Vsekakor je bila obravnava živahna in šmarska občinska skupščina je potrdila svoj osnutek statuta, o katerem bodo v teh dneh dokončno spregovorili občani.

LOV NA POHORJU IZUMIRA?

Lovskih strelav in lajanja psov po gozdovih na Pohorju ni več slišati. Lovska sezona je mimo pa tudi občni zbori lovskih druženj so že končani. Letos je bila zelo slaba lovski le-

tina, kar pa je posledica lanskoletne hude zime.

Na sliki: Pohorski lovci na zadnjem lovu

OBČINSKI ODBOR SINDIKATA STORITVENIH DELAVCEV:

Tehtne pripombe k osnutku statuta celjske občine

V prejšnji številki našega lista smo v kratki notici sporočili, da je občinski sindikalni svet v Celju zbral nekaj pripomb občinskih sindikalnih odborov k osnutku statuta celjske komune. Danes iz tega bogatega materiala povzemamo nekaj predlogov občinskega odbora sindikata delavcev storitvenih dejavnosti k tistemu delu občinskega statuta, ki govori o tem področju. Splošna ugotovitev tega odbora je namreč ta, da je problematika storitvene dejavnosti v osnutku statuta občine obdelana preveč načelno, premalo konkretizirana in v nekaterih delih celo v nasprotju z ustavo SR Slovenije. Svoje pripombe so podprli s tehtnimi utemeljitvami, zato bi večina njih prav zares morala najti svoje mesto v dokončni formulaciji statuta celjske komune. V tem sestavku smo zbrali nekaj najzanimivejših predlogov.

Člen 25. »V tretjem odstavku tega člena je rečeno, da se vprašanje ustanavljanja in financiranja komunalnih organizacij ureja s tem statutom. Toda iz vseh nadaljnjih določb ni to prav nič razvidno. Tudi to ni zapisano, da ima pravico ustanoviti komunalno organizacijo še kdo drug razen občinske skupščine — kot to določa prvi odstavek tega člena. Ustava SRS pa daje v tem pogledu pravice tudi drugim organom in organizacijam, pa tudi skupnosti državljanov. Mislimo, da bi bilo v statutu treba posebej podčrtati pristojnosti krajevnih skupnosti v tem pogledu.

Člen 30. »Tudi vprašanje financiranja te dejavnosti je v statutu nepopolno obdelano. Najdemo le dve, današnji stopnji ekonomskega razvoja popolnoma neprimerni določbi. Po prvi namreč določa cene in tarife uslug komunalnih organizacij občinske skupščine, po drugi pa le-ta zagotovi komunalni organizaciji tudi sredstva za regres, če določijo nižje cene od ekonomskih. Menimo, da je ad-

ministrativno določevanje cen že popolnoma preživela stvar... Pa tudi regres v slučaju določitve neekonomskih cen je zelo nevarna zadeva. Če delovna organizacija ve, da bo pri vsaki storitvi dobila določen regres, potem se verjetno ne bo trudila, da bi delala s skrbnostjo dobrega gospodarja. Mislimo, da bi komunalna organizacija morala sestaviti svoj finančni načrt in na podlagi tega ugotoviti znesek, ki bi ga morala občina dati gospodarski organizaciji, če želi, da so cene storitev nižje kot je bilo planirano. Ta odnos pa je treba zagotoviti pogodbeno za leto dni ali daljše časovne razdobje vnaprej. Menimo, da je ta rešitev boljša od one, ko občina krije — po zaključnem računu — vso izgubo, ki je nastala.

Člen 51. »V tem členu pogrešamo dolžnosti občine glede organizacije preskrbovalnega omrežja v novonastajajočih naseljih. Poleg tega pa je nevezdržna tudi formulacija obveznosti, da je trgovska organizacija dolžna odpreti v nekem naselju prodajalno — če to zahteva zbor volivcev in če to dovoljuje ekonomsko stanje trgovinske organizacije. Čisto sigurno je, da bo trgovinska organizacija ustregla želji občanov, če bo le-ta ekonomsko upravičena, ne pa, če to ni zagotovljeno. Sedanja formulacija pa namreč to dejstvo kar izključuje.

Ze samo teh nekaj pripomb govorimo o tem, kako resno in podrobno je odbor sindikata delavcev storitvenih dejavnosti obravnaval občinski statut. V materialih občinskega sindikalnega sveta pa je zbranih še veliko več prav tako pomembnih mnenj.

-lj

PLENUM SZDL V ŠMARJU O ŠOLSTVU

Te dni je bil v šmarski občini plenum občinskega odbora Socialistične zveze, na katerem so razpravljali o osnovnem šolstvu. Ugotovili so, da je v občini še sedemnajst nerazvitih osnovnih šol, da jim manjka 30 predmetnih učiteljev in da je povprečna starost zgradb 60 let. Ponovno so poudarili, da bi vsaj nekatere probleme lahko rešili z več volje, druge pa seveda z izpopolnjenim sistemom štipendiranja, večjim vlaganjem sredstev itd.

SAMI OMOGOČILI GRADNJO

V preteklem letu so v moziški občini nekatere novogradnje ali adaptacije šol izvršili predvsem zaradi obnove vredne samoiniciative občanov. Tako so prebivalci v Rasnkah pri Ljubnem in Sohatu pri Goranem Gradu sami prispevali okrog 60 odstotkov vrednosti v lesu in delu in tako sta oba kraja dobila v lanskem letu novi šolski poslopji. Bila je že skrajna nujda po teh dveh objektih, toda bržčas bi tudi ta nujna našla še odgovore, če ne bi občani z lastno pripravljenostjo in voljo ter samoprispevkom omogočili gradnje.

Podoben primer je bil tudi v Bočni, kjer so vaščani prispevali za asfaltiranje 2 km ceste, ki vodi skozi naselje, okrog 360 kubnih metrov lesa, kar je dobra polovica vlozene vrednosti v modernizacijo republike ceste v Zadrebki dolini.

-že

POSVET Z BLAGAJNIKI

Revizijska komisija občinskega komiteja ZK Velenje je pred časom po nalogu okrajnega komiteja ZK obiskala nekatere osnovne organizacije, kjer je ugotovila dokaj nepravilnosti pri plačevanju in obračunavanju članarine. Zato so pred dnevi sklicali vse blagajnike osnovnih organizacij, da so se pogovorili o načinu vodenja evidence in dokumentacije ter o pravilnem obračunavanju članarine.

-ik

NA TAPETU: IDEJNA VZGOJA MLADINE

Pred dnevi je plenum občinskega komiteja ZK v Velenju ter občinskega komiteja Zveze mladine skupaj z ideološko komisijo poglobljeno razpravljalo o vprašanjih idejne vzgoje mladine. Razprava se je prvenstveno vrtela v okviru osnovnošolske mladine, o katerem problemu so prav pedagogi nakazali nešteto negativnih vplivov, ki jih je težko zajeziti. Zato so v razpravi več ali manj zanemarili vprašanje 600 mladih gojencev rudarske šolskega centra.

-že

USPEL SEMINAR V ŠOSTANJU

Pred dnevi je občinski komitej ZK v Velenju organiziral v delavskem klubu v Šostanju (v vili Siroko) seminar za vse sekretarje osnovnih organizacij. Razpravljali so o metodah in vsebini dela v osnovnih organizacijah. Seminar je izredno dobro uspel, ker so v razpravi sodelovali vsi udeleženci z bogatimi izkušnjami iz prakse.

Seminar je bil tokrat izredno dobro pripravljen, kajti poleg ocene dela v preteklem letu, ki jo je tolmačil organizacijski sekretar Franc Vrtačnik, so tudi vsi predstavniki komisij občinskega komiteja podali analize s svojih področij.

-ik

KONKRETNOST vse bolj domača v delu osnovnih organizacij

Letne konference osnovnih organizacij Zveze komunistov v velenjski občini so močno poudarile vprašanje notranje organizacije in rasti. Tako so načeli vprašanje discipline in slabšo afirmiranje članov pri delu izven osnovne organizacije. Analize so pokazale, da čestokrat prav komunisti v družini ali drugod vse premalo delajo. Prav tako pa je močno opazno, da je v preteklem obdobju bil premajhen poudarek na ideološkem izobraževanju novih članov.

Zanimiva je ugotovitev, da so vaške organizacije prešibke, da bi lahko odločneje posegle in odigrale vlogo pri procesu podružbljenja kmetijske in gozdne proizvodnje. To je vodilo občinski komitej do zamisli, da v bodoče strmejo vse komuniste na vaškem področju v aktiv, kajti le združeni bodo uspeli v tem procesu.

Podobna pomanjkljivost se je pokazala pri terenskih organizacijah, kjer v Velenju in Šostanju dve organizaciji imata popolnoma skupne probleme, a jih ločeno obravnavata. V letošnjem letu bodo tako v Šostanju kot v Velenju za obravnavo skupnih komunalnih in drugih problemov obe terenski organizaciji iskali medsebojno povezavo in skupne sestanke.

Velike, številne močne osnovne organizacije v delovnih organizacijah pa so pokazale na hibo prevelikega števila opravičeno odsotnih (tretjinsko delo in podobno). Ker pa je prav v delovnih organizacijah zaradi proizvodnih problemov to pereče, bodo v termoelektrarni poskušali z manjšimi aktivji.

Akutna bolezen preteklega obdobja pa je vsekakor tudi načelnost raz-

TEZE ZA STATUT

Krajevni odbor in krajevni odbor SZDL v Vitanju sta izvolila komisijo, za pripravo teza statuta vitanjske krajevnosti skupnosti. Komisija je resno pričela z delom in je teze že pripravila ter jih predložila občinskemu odboru SZDL v vpogled, predno bodo o njih razpravljali vaščani.

S. L.

TE DNI V KRŠKEM

Dva razgovora

Na občinskem odboru Socialistične zveze v Krškem so imeli te dni dvojce zelo zanimivih razgovorov. Prvi je bil razgovor s predstavniki kluba posavske študentov, kjer so govorili o programu dela kluba, o enotni organizaciji študentov za območje Krškega in Brežic, o štipendiranju itd. Drugi raz-

govor pa je bil namenjen organiziranju predavanj o obrambni vzgoji prebivalstva. Dogovorili so se, da bodo ta predavanja pripravljali tako v krajevnih organizacijah SZDL kot v gospodarskih organizacijah in ustanovah.

Nagrade čakajo na vas, zato sodelujte...

Pismonoše, učenci osemletk in upokojeanci! Sodelujte v akciji za razširitev »Celjskega tednika«. Za vsakega novega naročnika boste prejeli 100 din, razen tega pa še posebno nagrado:

za 20 naročnikov	1.000 din
za 30 naročnikov	2.000 din
za 50 naročnikov	4.000 din
za 100 naročnikov	10.000 din.

Poleg tega pa bodo sodelovali v nagradnem žrebanju vsi tisti, ki bodo pridobili več kot 50 novih naročnikov. Bogata zbirka nagrad v vrednosti 625.000 din čaka na vas. Morda boste prav vi srečen dobitnik ene izmed njih. Zato sodelujte pri uresničevanju gesla:

CELJSKI TEDNIK — V VSAKO HISO!

DELO KOMISIJE V KOMITEJU ZMS V ŠMARJU

V četrtek je predsednik Občinskega komiteja ZMS Šmarje pri Jelsah sklical sejo predsednikov komisij, da bi se pogovorili o delu komisij v letu 1963.

Predsednik občinskega komiteja je v uvodnih besedah nakazal vlogo in naloge posameznih komisij v okviru dela občinskega komiteja. Podal je tudi nekaj smernic za program dela vsake komisije.

Predsedniki komisij so poročali o sestavi svojih komisij. Ugotovili so, da so vse komisije kadrovsko dobro zasledene in je pričakovati v tem letu uspešno delo. Izločeno za bodočo delo komisij so sklepi, ki jih je šmarska mladina sprejela na svoji občinski konferenci v decembru lani. Dokončno pa bodo komisije izdelale svoje programe na sejah, ki jih bodo predsedniki sklicali v naslednjih dneh.

-ki

EKONOMIKA NAJ ODPRVI PROBLEM

Celjsko železniško vozlišče

TRIINDVAJSET PREDSTAVNIKOV IZ MOČNEJŠIH PODJETIJ JE SKUPAJ Z ZASTOPNIKI ŽELEZNIŠKE POSTAJE IN GOSPODARSKE ZBORNICE RAZPRAVLJALO O ZVEZNEM IN REPUBLIŠKEM PREDLOGU O SPREMEMBI TRANSPORTNIH TARIF.

Promet nenehno narašča, lani za 30 odstotkov, problem celjskega vozlišča pa je specifičen in problematičen. To so bile uvodne ugotovitve na omenjenem sestanku.

V čem je problem? Znan je, vendar ponovimo:

Skozi celjsko vozlišče gre dnevno okrog 600 vagonov. Vozlišče tega enostavno ne zmore več. Železnica ne more ustreči podjetjem, dostava vagonov je neredna, včasih celo posamična, kakor pač prihajajo v Celje. Posledica niso samo zato občutne, temveč tudi zaradi stojnine. Ta gre v milijone in »pokopališče« teh milijonov je postaja, ki ni kos nič več ukreniti, da bi to ne bila. Pomanjkanje ramp, tirov, lokomotiv, tranzitni in potniški promet prek glavnih tirov, vse to se kopiči v zlo. Tudi podjetja so kriva sama. Zakaj?

— Na relaciji Celje—Store na primer prevažajo blago z vagoni, dostikrat pa na mnogo daljše relacije z kamioni?

Tako je bilo doslej. Kako bo poslej? Se huje bo zaradi naraščanja prometa.

BILA JE DVANAJSTA URA, OZIROMA JE ŽE ODBILA. Problem je treba rešiti, tako na železnici, pa tudi v podjetjih. Prometna sredstva pod-

jetij niso najbolj smotno in analitično uporabljena. 6-urni razkladalni rok je treba obdržati. Odvoz s postaje, z ramp mora teči hitreje.

Kakšni so še drugi predlogi? Brez dvoma je tudi sprememba železniških tarif med rešitvami. Predloga sta dva. Zvezni terja enotne tarife, republiški ekonomske cene za posamezne proge.

Smisel novih tarif naj bi ne bil dvig, ampak prilagoditev ostalim cenam in dejanskim stroškom. Situacija, da rentabilne proge vzdržujejo

nerentabilne je vredna natančne študije. Ekonomska upravičenost sedanje tarifikacije je brez dvoma vprašanje, ki bo moralo zanimati ekonomiste, pa ne samo na lokalnem nivoju. Smelost teze, da ravno tarifikacija omogoča marsikatero neupravičeno gradnjo, ko stroški prevoza ne predstavljajo dejanske vrednosti, verjetno ni neutemeljena. Tudi železniška podjetja bodo morala priti na ekonomično gospodarjenje — se pravi ukiniti nerentabilne proge, nerentabilne in križne prevoze, nerentabilne nakladalne postaje in podobno.

Če bo vse to doseženo, je bojazen, da bodo železniške usluge dražje, v veliki meri neupravičene.

N. K.

PROJEKT TURISTIČNEGA IN REKREACIJSKEGA OBJEKTA

CELJSKA KOČA PRED URESNIČITVIJO

Preteklo soboto so se na Celjski koči sestali predstavniki Okrajne skupščine, Gospodarske zbornice, Turistične zveze, Okrajnega sindikalnega sveta, Planinskega ter Smučarskega društva iz Celja in pregledali ureditveni načrt za rekreacijski objekt Celjska koča - Svetina. Sestanka se je udeležil tudi predsednik okrajne skupščine tovariš Peter Sprajc. Projekt, ki ga je naročila Gospodarska zbornica, izdelal pa Zavod za napredke gospodarstva, odkriva velike možnosti za izgradnjo ene najlepših turističnih postojank v Sloveniji. Enotna urbanistična rešitev dveh področij — Celjske koče in Svetine nakazuje možnosti za razvoj zimskega in letnega turizma. V načrtu so obdelane lokacije za smučišča s progami, ki imajo mednarodno vrednost, nadalje gostinske kapacitete, weekend naselja, mreža cest, žičnic, vlečnic in podobno. Omenjeno območje je izredno ugodno za prebivalce Celja, kajti neposredna bližina in dostop-

nost dajeta vse pogoje za dnevno rekreacijo.

Ustanovljen bo poseben odbor, ki bo sestavil program za postopno uresničitev projekta in ki bo skrbel tudi za materialna sredstva.

ČETRTI IZVOZNIK

V SALEŠKI DOLINI

Tovarna gumbov in pohištvenega okovja »Galanterija« v Sošanju se je že v lanskem letu delno vključila v mednarodno izmenjavo blaga, čeprav v planu niso tega predvidevali. Uvedba nove proizvodnje brizganih delov pa jim je omogočila vstop na mednarodni trg in tako bodo v letošnjem letu izvozili za okrog 50.000 dolarjev. Tako bodo vsaj delno zvišali odstotek izvoza v velenjski občini, ki v primerjavi s celotnim obsegom fizične proizvodnje dosega le bore 3 odstotke.

—že

Ugodno za turizem

Trgovska mreža v Zgornji Savinjski dolini bo v letošnjem letu mnogo pridobila z izgradnjo in adaptacijo

novih prodajnih prostorov, kar bo nedvomno ugodno vplivalo na porast turizma.

Predstavniki občinske skupščine Mozirje so se dogovorili s trgovskim podjetjem »Merkator« iz Ljubljane, ki bo v letošnjem letu gradil nov trgovski paviljon v Ljubnem ter adaptiral staro zgradbo v Gornjem gradu za prodajni prostor. Tako v Gornjem gradu kot v Ljubnem je potreba po novih trgovskih lokalih prava nuja, kajti dosedanj ni ne zadostujejo in še manj ustrezajo principom sodobne postrežbe. Nov trgovski paviljon pa bodo gradili tudi v Mozirju, kjer bi to že bilo rešeno, če ne bi še danes bilo sporno vprašanje lokacije tega objekta, kajti urbanistična dokumentacija za Mozirje še ni dokončana.

—Klančnik

OSVAJANJE NOVIH PROIZVODOV

V Cometu

Mlad in sorazmerno majhen delovni kolektiv zreške Tovarne umetnih brusov »COMET«, žanje vsako leto vse večje proizvodne uspehe. Od začetnega, obrtnega načina proizvodnje brusnih teles, ki jih mariborska Tovarna umetnih brusov »Swaty« ni uspela proizvajati, se je podjetje v sorazmerno kratkem času prelevilo v tovarno, ki proizvaja magnezitno vezana brusna telesa in sigmente, ki se uporabljajo predvsem v kovaški industriji in živilski industriji ter v gradbeništvu in kamnosestvu.

Letos so v Cometu osvojili proizvodnjo novih proizvodov, ki smo jih do nedavnega uvažali. To so brusna telesa za potrebe papirne in celulozne industrije. S temi proizvodi, ki so iskani na domačem trgu, bodo podjetja in tovarne papirne in celulozne industrije prištedila dragocena devizna sredstva. Vse širše možnosti zre-

žišča. Pri izvozu so dosegli prve večje uspehe šele po analizi tujih tržišč, ki so jih končali v lanskem letu s pomočjo mariborskega poslovnega združenja Brus.

V letošnjem letu so svoji že obstoječi proizvodnji pridružili še nov obrat, obrat nekovin. To je obrat za proizvodnjo in eksploatacijo belega marmorja, katerega nahajališča segajo od Vitanja pa vse do Oplotnice. Rudna telesa in zaloge so že odkrita in raziskana. Kvaliteta pohorskega belega marmorja pa je enakovredna, celo bogatejša od svetovno znanih rudnikov, ker vsebujejo rudna telesa več finih mians. Letos bodo začeli z eksploatacijo blokov, predvidevajo pa, da bodo polagoma prešli na finalizacijo. Odpadni material pa je dragocen za potrebe steklarske industrije.

Janez Sever

Nova proizvodna hala, ki je zgrajena iz lastnih sredstev

ke tovarne pa se odpirajo za proizvodnjo elektrokorunda in silicijevega karbida, ki ga je začela proizvajati Tovarna dušika v Rušah.

Z novimi proizvodi bodo v Cometu premostili vrzel tovrstnih proizvodov, ki so primanjkovali na domačem tržišču. Ker je tovarna sorazmerno mlada, njene proizvodne kapacitete pa so bile v začetku temu primerne, se niso mogli v zadostni meri posvetiti izvozu, saj so komaj zadovoljevali potrebe domačega tr-

ELEKTRIKA SE NA ZEČE

Skromno kozjansko naselje so Zeče in samo nekaj hišic še nima elektrike. To so med redkimi v šmarni občini, kjer brljajo še petrolejke. Že pred leti so se zavzeli, da bi si speljali elektriko še v svoj kot, toda brez širše pomoči ne gre. Upajo, da bo občinska skupščina vendar še tu pomagala, saj nameravajo sami opraviti, kolikor bodo mogli.

GG NAZARJE

ČEZ 187.000 KUBIČNIH METROV LESA

Gozdno gospodarstvo Nazarje bo v letošnjem letu povečalo etat poseka lesa za okrog 1 odstotek in bo zajelo v gozdovih splošnega ljudskega premoženja skupno 66.300 kubičnih metrov, pri zasebnikih pa skupaj v moziški in velenjski občini 110.300 kubičnih metrov lesa. Poleg tega pa računajo še okoli 11.000 kub. metrov lesa, katerega bodo zasebniki porabili za lastno uporabo. Tokrat je občuten porast listavcev pri poseku, kar se bo verjetno odražalo pri manjšem bruto produktu, kajti cena listavcev je nižja od iglavcev.

Glavni potrošnik lesa pa je predvsem lesna industrija v Nazarju, ki letno zajame okrog 70.000 kubičnih metrov hlodovine. Nadalje oskrbujejo še lesno industrijski kombinat v Sošanju, s 7.000 kubičnimi metri, »Savinjo« Celje s 3.000 kubičnimi me-

tri, industrijo celuloze in papirja v Krškem s 40.000 kubičnimi metri, medtem ko preostali, slabši les roma v rudnike za jamske podpornike.

—že—

PROSLAVA

DNEVA ŠOFERJEV V ZALCU

Podružnica Združenja šoferjev in avtomobilov v Zalcu vsako leto proslavlja Dan šoferjev. Letošnja proslava pa je bila še posebno skrbno in dobro pripravljena, bogata po programu in dobro obiskana.

V kulturnem delu programa so sodelovali zbori, ansambli in kulturne skupine iz Bralslovč, Sempetra in Zalca. Posebno toplo so bili pozdravljeni pionirji in pionirke iz žalske osnovne šole, ki so izvajali dve plesni točki, nadalje dekliški trio in šempetrski kvintet ter mladinski, harmonikarski zbor glasbene šole iz Zalca.

Na proslavi so šestim vzornim voznikom podelili plakete »Vzorni vozniki«. Predsednik komisije za varnost prometa tov. Vinko Jug je ob tem naglasil, da pomenijo podeljena odlikovanja hkrati tudi priznanje za celotno žalsko organizacijo šoferjev in avtomobilov. Odlikovani so bili: Slavko Pader, Jože Steblovnik, Ivan Farčnik, Pavle Rozman, Janko Božič in Franc Udrih.

J. G.

»PLANIKA«

ČAKA GOSTE

Nov gostinski turistični lokal »Planika« v Ljubnem že lep čas čaka gostov, saj je zaenkrat najboljša gostinska postojanka v Zgornji Savinjski dolini. Otvorjen je bil za praznik republike — žal pa letošnja zima ni preveč radodarna z gosti in bo lokal zaživel šele spomladi. V adaptacijo tega gostišča je občinska skupščina Mozirje investirala nekaj nad 20 milijonov sredstev.

—že

DOBRO OPRAVLJENI IZPITI

V drugi polovici tega meseca opravljajo slusatelji ekonomske srednje šole pri delavski univerzi v Slov. Konjicah izpite črez III. semester, s katerim so začeli lansko leto v septembru. Po imenju članov komisije so se slusatelji, ki jih je sedaj 21, na izpite dokaj dobro pripravili. To dokazuje med drugim tudi dejstvo, da je pri vsakem predmetu zelo nizko število onih, ki bodo morali izpit še enkrat ponoviti. Takoj po zaključku izpitov, to je v začetku februarja, bodo pričeli z rednimi predavanji za I.-V. semester.

V. L.

— INVESTICIJSKE NALOŽBE LETOS — INVESTICIJSKE NALOŽBE LETOS — INVESTICIJSKE NAL

Še vedno na ravni enostavne reprodukcije

Prvič: SPLOŠNO IN INDUSTRIJA

Sleherno napredno gospodarstvo si mora ustvarjati vse večja sredstva za nenehna vlaganja razširitev proizvodnje in s tem pogojev za večjo storilnost. Prav to dvojje je osnova za širše vključevanje v mednarodno tržišče. Značilnost investicijskih vlaganj v zadnjih dveh letih pri nas je v vse večjem deležu sredstev gospodarskih organizacij ter združevanju teh sredstev pri bankah. Ta pojav je odraz zmanjševanja vloge družbenih investicijskih skladov, kar v prihodnjem obdobju v glavnem pomeni le spremembo nosilcev, zaradi česar je investicijska dejavnost marsikje nesmotna in preveč razdrobljena. V bodoče se bodo morala razpoložljiva sredstva gospodarskih organizacij v večji meri združevati pri bankah, s čimer bo doseženo smotnejše investiranje.

V celjskem okraju je v lanskem letu porastla investicijska dejavnost za 14,9 odstotka. Tako so vložili v gospodarstvo in negospodarske dejavnost preko 20 milijard sredstev ali 2,7 milijard več kot v letu 1962. Od skupno vloženih sredstev odpade kar 52,7 odstotkov na lastna sredstva gospodarskih organizacij, 11,7 odstotkov na bančna ter 13,4 odstotkov na občinska sredstva. Ti trije lokalni nosilci investicijskih sredstev predstavljajo že sedaj tri četrtine vloženih sredstev, kar je ugodno razmerje v primerjavi s letom 1962. Kljub dokajšnjim sredstvom pa nekatere predvidene investicije niso

izvršene, ker gospodarske organizacije niso razpolagale z dovoljnimi sredstvi za udeležbo pri najemanju posojil.

Največji delež naložb je odpadel na industrijo. V Cinkarni so dokončali obrat litopona, začeli s poizkusno proizvodnjo modrega bakra, v glavnem končali naprave za povečanje proizvodnje žveplene kisline, medtem ko je v pripravi izgradnja I. faze objekta za žvepleno kislino ter rešitev sodobne proizvodnje cinkovih koncentratov. V velenjskem rudniku so nadaljevali s pripravami za izkoriščanje zapadnega polja, medtem ko so v rudniku Senovo z

znatnimi naložbami zagotovili le stalno proizvodnjo. Pomembna sredstva v novogradnjo in obnovo obratnih prostorov je uspelo vložiti to opreme »Gorenje« ter Kostroju, medtem ko vlaganja v tovarno emalirane posode niso bila izpolnjena. V nekovinski industriji pa po višini naložb prednjači Rogaška Slatina z izgradnjo nove peči in nabavo opreme z namenom razširitve kakovostnih proizvodov. Keramična tovarna v Ljubljah je ostala na pol poti pri obnovi naprav za proizvodnjo grafitnih loncev. V papirni industriji so končali predviden del obnove le v tovarni celuloze in papirja Džuro Salaj v Krškem. Železarno Store pa je zavrla pomanjkanje sredstev za udeležbo, zato bodo z obnovitvenimi deli pričeli letos.

Pregled investicijske potrošnje v industriji kaže slabost v tem, da v večini primerov ni prešla okvirna nadomestila iztrošenih osnovnih sredstev. Ponovila se je tudi dolgotrajna napaka, da so pri investicijskih izpadle lesna, tekstilna ter kovinska (TEP) stroka, kjer bi bila vlaganja, vsaj za ohranitev obsega dosedanje proizvodnje, nujna.

Prihodnjic:

● Trgovina ● Gostinstvo ● Kmetijstvo ● Promet

(Konec prihodnjic)

PO KONJIŠKI KOMUNI — PO KONJIŠKI KOMUNI — PO KONJIŠKI KOMUNI — PO

Mali intervju

VELIK SKOK V ENEM LETU

MED 14. KRAJEVNIMI ORGANIZACIJAMI SZDL V KONJIŠKI OBČINI JE MED NAJBOLJ AKTIVNIMI ORGANIZACIJA V ZBEOLOVI. PRED ENIM LETOM JE BILA NA TEM PODROČJU VCLANJENIH V SZDL 48,5% VOLIVCEV, SEDAJ PA JIH JE 70,3% VKLJUCENIH V ORGANIZACIJO. ZA TA IN SE DRUGE USPEHE IMA NAJVEČ ZASLUG PREDSEDNIK KRAJEVNEGA ODBORA SZDL ALJOJZ STRMSEK.

Ko sem po klanec prisopihal do njegove hiše, sem ga našel ravno pri sekanju drv. Takoj je bil pripravljen za razgovor. Povabil me je v izbo, kjer se je ob domačem vinu in kolinah razvel pogovor o uspehih in problemih organizacije SZDL v Zbelovi.

Kaj mi lahko poveste o delu organizacije v preteklem letu?

»Za predsednika krajevene organizacije SZDL sem bil izvoljen pred enim letom. V tem času smo imeli 16 sestankov. Največ pozor-

nosti smo polagali na izvedbo obeh velikih akcij, to je zbiranje pomoči ponesrečencem Skopja in volitvam. Obedve sta dobro uspeli, saj smo imeli denar za Skopje že zbran, ko smo dobili navodilo za izvedbo iz občine. Tudi volitve so na našem področju zelo dobro uspeli, saj je bila udeležba skoraj sto odstotna. Razen tega smo uredili nekaj krajevnih cest in bazen za kopanje.

Sliša sem, da ste dosegli največji odstotek vključevanja članov SZDL v občini. Kako vam je to uspelo?

»Sem v pokoju in imam čas, da grem od vaščana do vaščana. Grem enkrat, dvakrat, potem ga včasih s posluhom za probleme pridobim za našo organizacijo.

Kaj pa načrti?

»Na Zbelovi bi potrebovali za zasilno ureditev in vzdrževanje krajevnih cest okrog milijon dinarjev v prihodnjih sedmih letih. Ravno tako pa bi radi dvignili gasilski dom za eno nadstropje, tako da bi dobili majhno dvorano za razne prireditve in klubsko sobo. Tudi okolice bazena nameravamo urediti in jo spremeniti v lep naravni park. To so sicer samo naši načrti, toda upam, da nam jih bo z dobro voljo in pomočjo občinske skupščine uspelo izpolniti.

L. S.

SAMOSTOJNO FINANCE

V občinski upravi v Slovenskih Konjicah bodo v tem mesecu izvedli nekatere spremembe v strokovnih službah. Dosedanji gospodarski oddelek se bo reorganiziral tako, da bodo ločili finančni sektor in bo na novo ustanovljen oddelek za finance. Razen tega pa bosta

sedanja odseka za notranje zadeve in za vojaške zadeve združena in postala enoten oddelek.

SEMINAR V KMETIJSKI ZADRUGI

V Kmetijski zadrugi v Slovenskih Konjicah so ob sodelovanju Delavske univerze pripravili dvodnevni seminar za člane ZK in sindikata. V štiri predavanjih so bili seznanjeni z nekaterimi določili nove ustave, zlasti kjer se obravnava razvoj kmetijstva, dalje so obravnavali gospodarski razvoj kmetijske občine za prihodnje sedemletno obdobje in o nalogah političnih organizacij v zadrugi.

SMUCARSKA SOLA

V času šolskih počitnic je bila v Slov. Konjicah organizirana smučarska šola za učence osnovnih šol. Reden pouk in trening so imeli vsak dan dopoldan in popoldan, pri čemer so jih vodili učitelji telovadbe konjskih osnovnih šol. Ob zaključku so udeleženci pripravili smučarske tekme v slalomu, na katerih so pokazali svoje v šoli pridobljeno znanje.

STATUT »KONUSA« V RAZPRAVO

Med prvimi večjimi podjetji v konjski občini bodo v teh dneh v usnjarskem kombinatu »KONUS« dali v razpravo osnutek statuta te delovne organizacije. Komisija, ki ga je pripravila je poskrbela, da je bil razmožen in razdeljen med vse zaposlene. V razpravah katere bodo organizirali v posameznih obratih, bodo člani kolektiva statutu dali svoje pripombe, predloge in mnenja preden bo dokončno sprejet.

V. L.

NOV LOKAL

Pred dnevi so v Spodnji Rečici v Zgornji Savinjski dolini pridobili nov trgovski lokal za prodajo alkoholnih pijač. Lokal je opremilo podjetje »Istra-Vino« iz Reke. Je izredno sodobno urejen in ima na zalogi bogato izbiro pijač po solidnih cenah.

IZ LUBIJE PRI MOZIRJU

V letošnjem letu bodo v obratu Cinkarne v Lubiji pri Mozirju izvršili temeljito rekonstrukcijo ter prešli na izdelavo specialnih barvil. Sredstva za prenovev bo vložilo matično podjetje Cinkarna v Celju.

- J

Obisk pri Brečkovi mami

V Razborju pod Lisco, od koder je tako lep razgled po dolini Save, živi v preko 300 let stari hiši 92 let stara Franciška Brečko. Na Razbor je prišla kot nevesta leta 1889, torej kot 18-letno dekle.

V njeni hiši so na podstrešju stebriči še danes povezani s srebrotjem, kakor so pred sto leti vezali tramovje. Brečkova mama sicer slabo sliši, bere pa še vedno zelo dobro ip z veseljem pripoveduje kaj vse prebere svojim domačim. Med zadnjo vojno so pri njeni hiši bili partizani stalni gostje. Čeprav ni bogatija pri hiši, so vedno dobili kaj za pod zob.

V razgovoru s mamco in domačimi sem opazil, da se zelo zanimajo za naše kulturno in politično življenje. Jubilatki sem prinesel nekaj časopisov, ki jih je z veseljem sprejela.

S. Skočir

V uredništvu se priključujemo čestitkam za njen visoki jubilej. Ob prvi priložnosti jo bomo obiskali, ker gotovo ve povedati veliko zanimivega iz bližnje in daljnje preteklosti. Ker pa tako rada bere, bo odslej dobivala naš časopis brezplačno.

Uredništvo

V Solčavi je naš reporter ujel prizor, ko bralci dobivajo naš list

Za oranje ceste ni bilo sredstev

Naravnost osupljiva je novica, da je upravi za ceste primanjkovalo sredstev za oranje republiške ceste II. reda na odseku Solčava—Logarska dolina. Ne le, da so gostinsko turistična podjetja na ta način utrpela dokajšnjo izgubo, kajti za novo leto so bila že vnaprej rezervirana vsa prosta mesta v celjskem planinskem domu kot v gostišču »Sestre Logar«, temveč je nekaj časa bilo tudi vprašanje, kaj storiti v primeru nujnega prevoza bolnika in podobno. Šele po novem letu je slednjič gozdno go-

spodarstvo Nazarje na lastne stroške zasilno preoralo ceste, tako da je »sedaj vsaj osebnim avtomobilom omogočen dostop v Logarsko dolino.

Ker pa je občinska skupščina v preteklem letu investirala v modernizacijo republiške ceste II. reda na svojem območju preko 100 milijonov (in sicer sredstva gospodarskih organizacij ter najete kredite), jim je tovrstno varčevanje nedoumljivo.

— Klančnik

»Plemstvo« v Kozjem

Kozjani so radi veseli ljudje. Pastovanje postaja pri njih prava tradicija. Pred dnevi so se zbrali predstavniki turističnih društev Planine pri Sevnici, Pištjanja, Kozjega in Bistrice ob Sotli ter pripravili spored za letošnje pustošenje. Lani so se posrečno omislili kozjanski vlak od Podsedca do Pištjanja, letos pa so posreli v zgodovino. Poleti so s prostovoljnimi delom obnavljali razvaline Zmajskega gradu v Kozjem, zato se bodo prav tam letos, kot pravijo, zbrali plemiči in grajske gospodične z vseh sosednjih gra-

dov: gospodje planinski, pištjanjski, zmajski, podsredski in kunsperški in shoda se bo baje udeležil še cesarski odposlanec z brdavovega Dunaja. Pravijo pa, da se boje turškega vpada, ker baje turški paša že skili preko meje in bo verjetno prav na pustno soboto, ko bo pri Zmajskem gradu svečano zborovanje vpadel čez mejo. Kozjani vabijo vse prebivalstvo, da se tisto pustno soboto popoldne zagotovo udeležijo slavnostnega sprejema in obhajajo, da bo vsak za svoje groše in solde lahko veselo piroval, grajske gospodične pa obhajajo, da se bodo prav vsem prijazno nasmehile. Torej stopimo na pustno soboto v Kozje na veseli viteški pir!

KLUB ODBORNIKOV V ŠENTJURJU

Odborniki šentjurske občinske skupščine so ustanovili svoj klub, ki je do sedaj imel že dva sestanka. Na njih so med drugim razpravljali tudi o ustanovitvi krajevene skupnosti v Šentjurju, ki naj bi bila ustanovljena v teku enega meseca. Imenovana je bila tudi posebna komisija, ki naj pripravila statut krajevene skupnosti, o katerem bodo nato razpravljali na masovnem sestanku vseh občanov iz področja krajevene skupnosti Šentjur.

L. S.

MODERNA KLAVNICA V KRMEIJU

Nedavno je bila v Krmelju svečana otvoritev klavnice, ki jo je v tem kraju zgradila Kmetijska zadruga Tržišče — Šentjanž. Klavnica je moderna, stoji pa na nekdanjih ruševinah, ki so vsa leta po vojni kvarile izgled Krmelja. Obrat je moderno opremljen in mehaniziran. Zgraditev te klavnice odpira lepe perspektive za živinorejo v tem okolišju.

D. B.

Šoštanjski usnjariji: gre na bolje

Usnjarska industrija je v zadnjem času v izredno kritičnem stanju. Pomankanje surovin in upadanje kakovosti le-te ter nagel porast cen reprodukcijskega materiala vnašajo v usnjarstvo težko rešljive probleme. Prav v nezavidljivem položaju so torej usnjariji — proizvajalci, ki v slabih delovnih pogojih in na močno izrabljenih strojnih parkih pač kljub prizadevanjem ne zmorejo v korak z ostalo industrijo. Majhna storilnost, nizki osebni dohodki in visoke cene usnjarskih izdelkov so najboljši odraz tega stanja.

Podobno je tudi v usnjarni v Šoštanju, ki je najstarejša usnjarna na Balkanu, saj je bila ustanovljena pred 175 leti. Predlanskim je kolektiv usnjarne preživel nekajletno krizo in z lanskim letom se je pričela pot navzgor. Lani so še imeli težave s prodajo izdelkov, z nabavo surovin in pravočasno dobavo reprodukcijskega materiala; pravijo pa, da letos ne bo več tako, pred časom so stopili v poslovno tehnično sodelovanje s tremi podjetji s Hrvaške. Ta zaenkrat še ne pomeni specializirane proizvodnje, vendar pa z zagotovilom stalne dobave surovine, takojšnje odprave gotovih izdelkov, pomeni veliko razbremenitev in bržčas večanje čistega dohodka.

Dolgoletna kriza in težave z opremo kromovega obrata ter svojstve-

nost mojstrsko obrtniške politike sta močno vplivala na razrahljanost notranje organizacije podjetja.

Danes si kolektiv usnjarne prizadeva, da usmerijo vse sile za izboljšanje delovnih pogojev, za doseg boljših proizvodnih rezultatov, za višjo storilnost in ne navsezadnje za boljši življenjski standard delavcev. Preko noči tega ne zmorejo. Na našem zadnjem obisku usnjarne smo v razgovorih s predstavniki sindikata, člani Zveze komunistov, tehničnega in upravnega vodstva dobili zanimivo podobo skupnih naporov kolektiva za odpravo slabosti, ki jih še tarejo.

Čeprav imajo lepo urejene prostore za polurni delovni počitek delavci ne zapuščajo delovnih mest, na katerih jim kljub izredno slabim higijskim pogojem delijo malico (prva slika levo).

260-članski kolektiv zaposluje dobro petino invalidov. Tovariš Jože Kolenc je invalid s šesturno zaposlitvijo v čevljarstvu obratu, za kar prejema 11 tisoč osebnih dohodkov ter 6 tisoč dinarjev invalidnine. V preteklem mesecu zaradi napake v računovodstvu invalidnine ni prejel. (Druga slika levo).

Vida Bračič, delavka v kromovem oddelku ročno barva gornje usnje, za kar je prejšnji mesec prejela 16.825 dinarjev (z dvema dnevnoma bolniškega staleža). Dela šele četrti

mesec v ekonomski enoti novega kromovega obrata, ki navzlic najsoodobnejšim tehnološkim postopkom zaenkrat dela z izgubo. (Tretja slika levo).

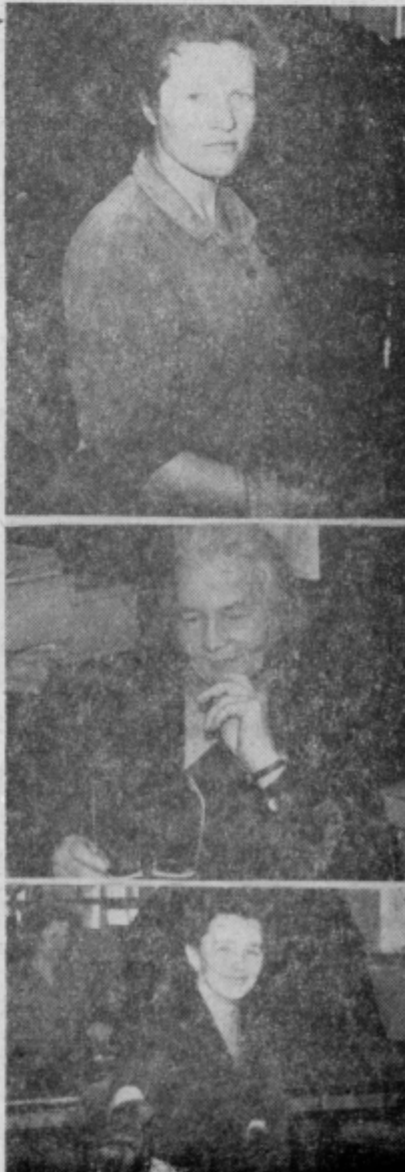
Anton Plešnik, napenjalec kož v novem kromu, pravi, da so v novem obratu pogoji znosnejši in da njegova skupina uspeva presegati normo, kar z zastarelim načinom pred leti niso zmogli. O obisku sindikalnih sestankov meni, da je težava v tem, ker je večina delavcev iz okoliških vasi vezana na prevoz. (Četrta slika levo).

Adela Supove se ne spominja, kdaj je bil zadnji sestanek sindikata. Meni pa, da je premajhna povezanost in informiranje članov kolektiva o sklepih in o uspehih v podjetju.

Maruša Pukmajster je pred upokojitvijo. Na vprašanje, o razmerah v kolektivu se je zamislila. »Gre na bolje« je odvrnila.

Angela Mrak, ki je že sedemnajst let zaposlena v usnjarni, sedaj v novem kromu, največ presega normo in ima torej tudi razmeroma dobre dohodke v primerjavi z drugimi. (Tretja slika desno).

Kljub izredno zdravju škodljivim pogojem, ki so najtežji v prenovljenem oddelku laka (Montaža prezračevalnih naprav — Klimo Maribor) pa ima kolektiv najnižji stalež — 7,5 odstotkov — v občini.

RADE PEČNIK 40 let novinar

Rade Pečnik se je rodil 1. 1900 v Celju in je tu maturiral. Že kot dijak v času Avstro-Ogrske se je priključil gibanju napredne, jugoslovanske usmerjene mladine. Kot študent prava je bil predsednik Kluba naprednih akademikov v Celju. Udeleževal se je tudi literarno in glasbeno.

Pred 40 leti — 1. februarja 1. 1924 je prevzel uredništvo celjskega lista »Nove dobe« in vodil celjsko redakcijo »Jutra« in »Slovenskega naroda«. S peresom se je boril proti fašizmu in klerikalizmu ter podpiral delavsko gibanje, zlasti še ob delavskih stavkah.

Okupator ga je v aprilu 1941 zaprl in kmalu deportiral v Srbijo. Bil je tajnik menze pregnanih Slovencev v Čupriji do svoje preselitve v Beograd, kjer se je v kmetijskem ministrstvu takoj povezal z ilegalno politično skupino.

Po osvoboditvi se je Pečnik vrnil k novinarskemu poklicu. Delal je v ministrstvu za informacije, v tiskovnem oddelku predsedstva zvezne vlade, pri »Glasu«, v uradu za informacije pri predsedstvu vlade LR Srbije, pri Radiu Jugoslaviji, v redakciji »Borbe« in v tiskovnem uradu zveznega sekretariata za blagovni promet. Zadnjih 5 let je urednik dnevnika »Privredni pregled« v Beogradu. Član novinarskega združenja je od 1. 1924.

Sodobni pouk jezikov

Zavod za poučevanje tujih jezikov je uvedel magnetofonski, intenzivni način poučevanja in v ta namen poslal svoje profesorje lingviste na proučevanje te metode v podobnih renomiranih zavodih v Ljubljani, Zagrebu in Mariboru. Uspehi te najmoderneje metode so tudi na Celjskem zavodu presenetljivi, kar izpričujejo tudi izjave samih slušateljev, ki so s to zares sodobno metodo silno zadovoljni.

Tečajniki preko slušalk poslušajo lekcije z magnetofonskih trakov, ki so jih posneli v Parizu (francoski trakovi), Londonu (angleški trakovi), Dunaju (nemški trakovi), Moskvi (ruski trakovi), Rimu (italijanski trakovi) in Madridu (španski magnetofonski trakovi). Tako vsi slušatelji poslušajo živo govorico določene narodnosti. Vzporedno z magnetofonskimi tečejo tudi večkrat filmski trakovi in se na ta način besedilo tuje govorice globoko zasidra v spomin preko slušnih in vidnih čutil. Ponavljanje doma je s tem brez dvoma silno olajšano, kakor izjavlja večina slušateljev. Slovnica je omejena na najnujnejšo potrebo, teksti so stvarni in vzeti iz vsakdanjega življenja. S snemanjem vsakega posameznega slušatelja na magnetofonski trak pa lahko vsakdo sam sebe sliši ter tako kontrolira odnosno popravilo svoje izreke. Pri pouku uporabljajo tudi slike, risbe ter skice, s pomočjo katerih lahko tečajniki preizkušajo svoje konverzacijske sposobnosti, ki se šele ob takšni avdiovizualni metodi v polni meri razvijejo.

Redek uspeh

Ob zaključku letošnjega polletja je 4. b letnik celjskega učiteljskega razreda uspešno razredil. Razred je izdelal namreč 94 odstotkov dijakin in dijakov. Če bi pri tem ne ostala neocenjena še dva dijaka, bi uspeh dosegel 100 odstotkov. To pa je vsekakor zavidanja vreden dosežek, za katerega gre zasluha tako dijakom kakor tudi njihovemu razredniku prof. Janezu Plahutniku.

Plodno sodelovanje med Likovnim salonom in našim gledališčem je ponovno rodilo dober sad: ko smo letošnjo sezono navezali tesnejše stike s tržaškim Slovenskim gledališčem, smo prek teh vezí prišli tudi v kontakt z drugimi slovenskimi ustvarjalci na Tržaškem oziroma na Goriškem. Tako smo se seznanili z mladim goriškim slikarjem in kiparjem Demetrijem Cejem, čigar individualno razstavo smo odprli pred dnevi.

Taki in podobni kulturni stiki nam v Celju morejo samo koristiti. Ne gre zgolj za kulturno izmenjavo ali spoznavanje na področju nacionalne kulture, ki sega preko državnih meja, gre za nekaj več: za širjenje naših obzorij, za spoznavanje širših človeških vezi, ki si jih sporočamo preko umetnosti. Potemtakem je razstava Demetrija Ceja dragocen impulz h kulturnemu snovanju in orientaciji našega občana.

Ustvariti si sodb o slikarju ob nekaj platnih je navadno težko, zlasti o slikarju, ki je še poln zorenja

Pečnika kot novinarja so vselej odlikovali globok čut odgovornosti, široka razgledanost, poštenost in vestnost v službi koristim narodnega občestva in izgradnje socializma. Njegovo delo nosi pečat borbene napredne usmerjenosti in tople človeškosti. Celje steje Pečnika še vedno med svoje drage rojake, saj ga vsako leto obišče z ženo, profesorico beograjske filološke fakultete in prevažalko tudi slovenskih slovstvenih del. Še po 40 delovnih letih aktivnemu, vzornemu novinarju mnogo zdravja in uspehov!

R.

KOMEDIJA O VOJNI

PRED PREMIERO »REZERVISTA« V SLG CELJE

Prva letošnja komedija v repertoarju SLG Celje je izrazito uperjena v naš čas. Posmehuje se namreč vsem netivcem vojne in jim trga maske, kakršno so nosili v obdobju enega stoletja. Avtor Francoz Alexandre Rivemale razkrinkuje vojne netivce na primeru treh francosko-nemških spopadov, analizo pa je mogoče prenesti kot šablono tudi na druge vojne. Antimilitaristična poanta komedije je ostra, zasmehujoča in zavest zbujajoča, hkrati burkaška (avtor je mirno uporabil nekatere prav klišejske burkaške elemente) pa elegantna in prežeta z duhovitim galskim humorjem. Zato je umljivo, da je Rivemalevo komedijo nagradila Francoska akademija.

Ideja komedije je v bistvu preprosta: povprečen prebivalec tega sveta si prav nič ne želi vojne in njenih

strahot, raje živi v miru, mirno dela in si želi družinske sreče. Toda državni organizmi in z njimi povezana sodateska ga zmeraj pošiljajo proti njegovi volji v krvavo klanje. Rivemale deli zasušnice tako francoskim kakor nemškim vojnim hujskačem, poudarja pa, da je možno mirno sožitje med vsemi ljudmi na svetu, če tudi so jih zgodovinske in etatične razmere po krivem razglasile za tradicionalne sovražnike.

Samorastniki v Laškem

Preteklo soboto je bila v laški kinodvorani mala svečanost. Na sporedu je bil slovenski film Samorastniki, za katerega je vladalo veliko zanimanje. Dvorana je bila namreč nabito polna, pred pričetkom predstave pa je upravnik kinopodjetja Kazimir Virant pozdravil gledalce in jih povabil, da po končani predstavi ostanejo v dvorani.

Tako je po koncu predstave stopila na

Razen teh osnovnih dilem se Rivemale posveča tudi odnosom med znanostjo in državnim oziroma vojaškim strojem in na žalost ugotavlja podrejenost znanosti. A tudi to je pokazano z nasmehom.

Komedijo je z režiral Miran Herzog, scenograf je Avgust Lavrenčič, kostumografinja Alenka Bartlova, glasbo je napisal Francoz Henri Betti. Nastopa pa ves dramski ansambel s sodelavci.

oder predsednica občinskega sveta Svoboda Zdenka Goričeva, ki je pozdravila vse obiskovalce, posebej pa Savo Severjevo, ki nastopa v filmu kot mati Karničnika in režiserja filma Igorja Pretnarja. Potem sta se oba gosta predstavila občinstvu, ki ju je toplo pozdravilo. Igravki Savi Severjevi so ob tej priložnosti podelili šopek cvetja, režiserja Pretnarja pa je laška pivovarna nagradila z okusno aranžirano kolekcijsko izbranih vrst piva. Vsa dvorana je potek te skromne slovesnosti burno pozdravila ter tako izrazila priznanje tema vidnim predstavnikoma Samorastnikov.

VEČ ŠIRINE V AMATERSKO DEJAVNOST

Pretekli teden je predsedstvo okrajnega sveta Svobod in prosvetnih društev Celje pripravilo seminar za predsednike in tajnike občinskih svetov Svobod. Razprava na seminarju je pokazala, da je bil za tak temeljit razgovor že skrajni čas, saj so se udeleženci temeljito pogovorili o vlogi občinskega sveta Svobod in amaterskih društev sploh. Tako so končno prišli do zaključka, da je bistvo uspešne kulturne dejavnosti v široki zasnovi tega dela, v tesnem sodelovanju z ljudmi, v upoštevanju njihovih želja in interesov itd. Zato so tudi sklenili, naj občinski Sveti, Svobode in društva širše zastavijo svoje delo in naj z vsemi močmi pomagajo formirati kulturne politike v občini. Okrajni svet Svobod pa naj svoja prizadevanja usmeri v analiziranje pogojev za kulturno delo in usposabljanje občinskih organov.

Sovjetska revija o Celjskem gledališču

V ugledni sovjetski gledališki reviji TEATR, ki izhaja v Moskvi, je v decembrski številki 1963 VI. Pimenov objavil daljši prispevek »V Jugoslaviji«, v katerem v glavnem poroča o Sterijinem pozorju 1963 pa tudi o nekaterih drugih doživetjih pri nas.

Za Celjane je še posebej zanimivo, da je daljši odstavek posvetil drami JUBILEJ Janeza Zmavca in njeni uprizoritvi. Delo hvali, češ da je jasno in preprosto ter da privlači gledalčevo pozornost, ne strinja pa se z odrsko realizacijo, češ da je formalistična in abstraktna. Z gledišča sovjetske gledališke kulture vsekakor razumljiva misel.

VI. Pimenov je v nekaj stavkih spregovoril tudi o osebnem srečanju z Janezom Zmavcem na izletu na Fruško goro, ki so ga zastopniki jugoslovanskih gledališč priredili gledališkimi strokovnjakom iz tujine.

bh

Tečajniki pri intenzivnem pouku

SARTRE V PESJU

Preteklo soboto in nedeljo je dramska skupina DPD Svobode v Pesju igrala Sartrovo dramo »Obzirna vlačuga« v režiji Jožeta Kolarja. Dramska sekcija je v Pesju najaktivnejša in skorajda edini pobudnik za kulturno življenje v tem kraju. Dosele imajo za sabo bogato obdobje lepo naštudiranih in tudi solidno odigranih iger, med katerimi so vsekakor odlično uspeli Vorančevi »Sa-

morastniki«. Kot kaže pa je Sartre tudi zanje bil trd oreh; v isti sapi pa tudi za gledalce, ki so začuda v Pesju radodarnost z obiskom kot drugod. Problem Sartrove »Obzirne vlačuge« je še vedno nerešljiv problem ameriškega juga, toda kako ga podati na amaterskem odru, da ne zdrkne k smešnosti, nam tudi v Pesju niso uspeli prikazati.

S POLIC ŠTUDIJSKE KNJIŽNICE

Kovačević M. J.: Obačun i razpodela po ekonomskim jedinicama, 2. izd. Beograd 1961. S. 232/44.
Kulenović H.: Likovno vaspitanje, Sarajevo 1961. S. II 2397.
Menaše L.: Zahodnoevropski slikarji - portret, Maribor 1962. S. 2152/2.
Oppelt W.: Osnovy tehniki avtomatičeskogo regulirovanija, Moskva i Leningrad 1960. S. 2350/6.
Russell B.: Istorija zapadne filosofije, Beograd 1962. S. 18495/4.
Supek R.: Ispitivanje javnog mnjenja, Zagreb 1961. S. 23222.
Althiem F.: Zarathustra und Alexander, Frankfurt a. M. & Hamburg 1960. S. 20012/29.
Blasković V.: Ekonomska geografija Jugoslavije, Zagreb 1962. S. 23287.
Gerard R. W.: Hrana i život, Zagreb 1961. S. 23228.
Marković M.: Dijalektička teorija značenja, Beograd 1961. S. 23221.
Sevidić M.: Kombinatorika, Zagreb 1961. S. 17134/6.
Skala A.: O vzgoji razvojno prizadetih otrok, Ljubljana 1962. S. 11298/23.
Stanovnik J.: Ekonomski blokovi, Beograd 1962. S. 22992/14.
Urošević M.: Suština materijalističkog pogleda na svet, 2. izd. Beograd 1961. S. 23256.
Černe F., S. Hešić: Uvod u spoznavanje družbe, Ljubljana 1962. S. 23470.
Dennet R., J. E. Johnson: Mit den Russen am Verhandlungstisch, Nürnberg 1953. S. 23414.
Gossset P., R. Gossset: Vznemirljiva Azija, Ljubljana 1962. S. 23474.
Kritičari o Andriću, Beograd 1962. S. 23451.
Menaše L.: Holandsko slikarstvo 17. stoljta, Ljubljana 1960. S. 23428/1.

Mitscherlich A., F. Milke: Medicina brez človečnosti, Ljubljana 1962. S. 23398.
Razum J.: Rukovodilac kao govornik, 2. izd. Zagreb 1961. S. 23372.
Samardžić R.: Veliki vek Dubrovnika, Beograd 1962. S. 18895/4.
Knjižnica je odprta vsak delavnik od 8. do 18. ure, ob sobotah pa samo od 8. do 13. ure.

PRED III. ABONMAJSKIM KONCERTOM

PIANIST IGOR DEKLEVA

Pianist Igor Dekleva bo 5. februarja prvič koncertiral v Celju na abonmajskem koncertu v Narodnem domu. Mladi umetnik je maturiral v Beogradu, kjer je tudi končal študij na Srednji glasbeni šoli. Diplomiral je na ljubljanski Akademiji za glasbo pri prof. Janku Ravniku, nato pa se je izpolnjeval pri prof. Hildi Horakovi. S štipendijo Sveta za kulturo SRS je obiskoval mednarodne tečaje na Chigianski akademiji v Sieni pri znamenitem pianistu Alfredu Cortotu ter dve leti študiral še na münchenski akademiji pri prof. Eriku Then-Bergu. Med študijem v Nemčiji je sodeloval na tečajih za komorno glasbo v Würtembergu, kjer je bil asistent.

Se kot študent je nastopal solistično ter z orkestrom Slovenske filharmonije in RTV Ljubljana, v lanskoli sezoni pa je bil ponovno solist simfoničnega koncerta SF. Letos je Dekleva postal predavatelj za komorno glasbo na ljubljanski Akademiji za glasbo ter korepetitor RTV Ljubljana.

Koncert v Celju bo obsegal naslednja dela: sonato Filipa Emanuela Bacha, Beethovnovo »Pastoralno« sonato, Chopinovo 1. balado, Brahmsove Variacije v D-duru in dva Bartókova Romunska plesa.

Bruno Hartman

OB RAZSTAVI DEMETRIJA CEJA

in konsolidacije. Vendar razstavljenaj olja in gvaši pričajo, da gre za iskrenega, nadarjenega in ekspresivnega umetnika. V razmeroma kratkem času — razstavlja od 1949. leta, rodil pa se je 1931. leta v Beogradu — je prehodil dolgo pot iskanja umetniškega izraza.

Menda nima majhne teže podatek, da je Cej-slikar zrasel iz Ceja-kiparja. Zdi se, da mu je izhodiščno tridimenzionalno percipiranje sveta zapustilo osnovna prostorska percepcijska gibanja, ki se kažejo tako rekoč v vseh njegovih razstavljenih delih, čeprav je res, da je delež tonskega vrednotenja barvne lestvice, akcentuiranje s trapanimi barvnimi antipodi izrazilo izrazito slikarske narave. Za njegovo tridimenzionalno osnovo govori tudi to, da umetniško rad interpretira tridimenzionalne gmote, kot so mesta, pokrajine, figure.

Kakšna je bila Cejeva dosedanja umetniška pot, lahko posnemamo le iz poročil in kritik. Te pripovedujejo, kako je Cej začel z nekakšnim ekspresionizmom kleejske smeri, o vplivih Modiglianija in

Rouaulta, Matissa, fauvistov, skupine »Die Brücke« in celo filmskega neorealizma. Čeprav moram priznati, da se mi zdi, da so kritiki ob Ceju iztresali knjižno modrost in da je takšen zajeten krog »vplivov« komajda verjeten, bo menda zares držalo le tisto, da je Cej ekspresionist po notranji nujni silni izpovednosti, z neorealizmom pa ga vežejo kvečjemu sujeta izhodišča. Jasno pa je, da na pričujočih platnih direktnih vplivov prej naštetih mojstrov ne moremo odkriti.

Nedvomno drži, da je Cej izrazil pesniška natura, da trga iz sebe svojo vizijo sveta, da je to trganje marsikdaj prava muka. V tem pogledu bi ga lahko označili za modernega ekspresionista. Da je slikar-pesnik, lahko sodimo tudi po tem, da skuša zajeti svoje doživlje v njegovem bistvu. Tod, se mi zdi, moramo iskati njegovo razobličeno realnosti in prehod v abstrakcijo. Vendar so njegove podobe s popkovino še zmeraj vezane na realnost, čeprav le narahlo. Zdi se, kakor da je Cej svet predmetov zreduciral v njihovih dimenzijah na najosnovnejše in jih transformiral v svet simbolov. Cejevo slikarstvo ni abstraktno komponiranje nevidnega, marveč je poetizirana, v simbole prevedena stvarnost. Ta je marsi-

kaj kruta (»Streljanje«), depresivna (»Vrnitev«), civilizacijsko obremenjujoča (»Mesto«). In v tem je Cej pesnik vojne in povojnega časa.

Ob tem bi bilo mogoče dodati, da je to slikarstvo občečloveško, da pa je v njem vendarle čutili utripanje pokrajine in človeka med Benetkami in Alpami. V taki konstelaciji se Cej kaže kot samosvoja umetniška osebnost.

Po formalni plati bi veljalo dodati — mimo v začetku povedanega — Cejev občutek za uravnavanje in pretehtavanje gmote, pa naj gre za vertikale, ki so mu nekeje blizu, ali za redkeje razporejanje v horizontali. Dvoje razsežnosti uklepa predvsem s kroglami, redkeje s krivinami.

Cej značilno pojmuje barvo. Pri srcu so mu pretehtani otenki rahlejših tonov, ki jih razburkava — skladno s svojim pesniškim očesom — s kontrastnimi, vpijočimi barvnimi elementi. Največje mojstrstvo pa je dosegel, vsaj po mojem mnenju, z gvaši.

Pogled s terase novega hotela na Celje

Načrt mesta Celja

Te dni je izšel iz tiska načrt mesta Celja, ki ga je izdelalo Oplepševalno in turistično društvo. Z njim je prizadevna organizacija zamašila vrzel, ki je bila na tem področju. Stari načrt namreč ni več ustrezen; potrebe po novem so bile več kot očite.

Novi načrt je izšel v nakladi 10.000 izvodov. V redakciji prof. Zorana Vudlerja sta tehnično opremo poskrbeli inž. arh. Alenka Podpečan-Blagotinšek ter geometer Mara Arzenšek. Natisnila ga je Mladinska knjiga v Ljubljani, oziroma Zavod za umetniško fotografijo.

In če bi nas zdaj vprašali, kje bi ga naj kupili, bi vam odgovorili takole: po ceni 200 dinarjev za komad ga lahko dobite v turističnem informacijskem uradu v Celju, Stanetova ulica, zraven kina Metro-pol.

Praktičnost novega načrta mesta Celja se kaže ne samo v izredni nazornosti, čitljivosti, marveč tudi v tem, da priobčuje seznam ulic in trgov, da posreduje nekatere važne naslove in da vas opozarja na najvažnejše spomenike v mestu. Posrečen je tudi dodatek, ki prikazuje vse turistične kraje v našem okraju (na željo brez Posavja). Načrt je sel namreč v

tisk pred priključitvijo treh posavskih občin celjskemu okraju, pa tudi planinske in ostale postojanke, ki zanimajo slehernega človeka, zlasti se turista.

-mb

Mačeha in pastorka

Celjski Delavski oder je v letošnji sezoni pripravil že drugo predstavo za mladino. Tokrat je sekcija Delavskega odra na III. osnovni šoli naštudirala delo Kristine Brenkove: »Mačeha in pastorka«. V vseh vlogah so nastopili učenci in bili pri mladih gledalcih zelo toplo sprejeti. Po končani nedeljski predstavi smo postavili režiserki Miri Zelinko nekaj vprašanj:

— Mladi igralci so na današnji predstavi dobro odigrali svoje vloge. Je bila to prva predstava pred publiko? —

»Ne. To je pravzaprav že sedma predstava. Prejšnji teden smo imeli predstave za osnovne šole in smo vsak dan nastopili dvakrat. Huje kot poklicni gledališčniki. Današnja predstava pa je bila pravzaprav prva in zadnja predstava za široko javnost. In še smo mislili, da bomo morali predstavo odpovedati, ker je Slavica Gorenšek, ki igra Koro, bolna. Toda kljub boleznim in temperaturni je nastopila in kot ste videli, je zelo dobro odigrala svojo vlogo.«

— Kdaj pa ste pričeli z vajami? —

»Vaditi smo pričeli pred približno dvema mesecema in sicer pri meni na domu, ker so tukaj vadili za predstavo »Čarovne piščalke«. Vaje smo imeli popoldne, po šoli. Zadnjih štiriinajst dni, pa smo že vadili tukaj, na odru.«

— Kako pa so starši gledali na to, da so otroci vsak dan po par ur vadili za nastop? —

»Z razumevanjem. Sicer pa sem izbrala take otroke, ki so imeli v šoli dober uspeh in zato pri njih učenje zaradi vaj ni preveč trpelo. Največ

otrok je bilo z Otoka in so zato po končanih vajah hodili skupaj domov. Pa tudi starši so jih prišli večkrat čakati.«

L. S.

GIBANJE PREBIVALSTVA

CELJE

Od 6. jan. 1964 do 18. jan. je bilo rojenih 47 deklic in 42 dečkov.

POROČILI SO SE:

Josip MATIČ, plekar in Ivanka SPORIC, delavka, oba iz Celja, Milan ZUPAN, električar in Vanda OREHOVEC, službenka, oba iz Maribora, Ivan KOSTOMAJ, šofer in Jožica ZALOŽNIK, poljedelka, oba iz Celja, Alojz KOKOVNIK, mizar in Marija VEBER, šivilja, oba iz Celja, Janez ČAKŠ, skladiščnik in Antonija FRIC, službenka, oba iz Celja, Viktor MERNIK, avtomehanik iz Slov. Gradca in Andreja ZAJC, bolničarka iz Ljubljane, Viktor VOLK, delavec iz Brezice in Helga BERGLEZ, službenka iz Celja, Jožef PLEVNİK, delavec in Anica KRIZNIK, delavka, oba iz Celja, Rudolf CIMERNAN, sprevodnik iz Sentjurja in Marija GERČAR, bančnica iz Ljubljane, oba iz Celja, Erih ČOLAR, elektromehanik in Marta REPINC, trgovska pomočnica, oba iz Celja, Srečko STEFANČIČ, elektro-monter in Vida STEFANČIČ, oba iz Velenja, Franc PREZELI, krojač in Stefanija KOTNIK, kuharica, oba iz Celja, Stefan Poljšak, kovinostugar in Terezija FURMAN, službenka, oba iz Celja, Janko MICINOVIČ, službenec LM in Ema KNEZ, trgovska pomočnica, oba iz Celja, Božo BARAC, kovač iz Maribora in Ljudmila KLAJZAR, gospodinja iz Celja in Anton KOVAC, strojni ključavničar, ter Ivanka JERMAN, službenka, oba iz Celja.

UMRLI SO:

Natalija HANKE, gospodinja iz Celja (70 let), Barbica PEGAN, otrok iz Pirana (5 dni), Anton OČKO, otrok iz Celja (3 mes.), Martin KOVACIČ, upokojenec iz Celja (60 let), Franc GOLAVŠEK, upokojenec (58), Amalija TERSEK, gospodinja iz Laškega (55), Franc GABERŠEK, upokojenec iz Velenja (69), Martin GUČEK, upokojenec iz Celja (70), Danijela KOLŠEK, gospodinja iz Maribora (42), Jožef KOSTANJSEK, upokojenec iz Celja (75), Lucija ROZENCVEČ, gospodinja iz Celja (80), Anton BUDNA, upokojenec iz Celja (74), Antonija COKAN, delavka iz Velenja (61), Jakob POHOLE, otrok iz Velike Pirešice pri Zalcu (2 dni), Baltazar OGRAJENSEK, upokojenec iz Celja (81), Helena KUZMAN, gospodinja iz Celja (65), Simon OGRIZEK, otrok iz Smarja pri Jelšah (4 dni), Anton KOSTANJSEK, mehanik iz Celja (57), Franc GABERŠEK, upokojenec iz Podgora (74), Amalija TERSEK, gospodinja iz Laškega (55), Draga CEPLAK, upokojenka iz Bočne (51), Ladišlav CVAR, upokojenec iz Loke pri Zidanem mostu (74).

VELENJE

Od 4. do 18. januarja je bil rojen en deček.

POROČILI SO SE:

Omar MARKEŽ, rudar iz Levanjev in Matilda HROVAT, delavka iz Velenja, Rudi ZUPANČIČ, električar in Marija PRIMC, službenka, oba iz Celja, Stanislav GROBELNIK, rudar in Terezija BACOVNIK, poljedelka iz Velenja, Franc LEČNIK, rudar in PEČECNIK Ivana, učiteljica, oba iz Velenja, TORVALD-ERVIN, HOFINGER, električar iz Velenja in DEBELSEK Martina, kemijski tehnik iz Pesja, Anton MEZA, električar in Antonija BIZJAK, delavka, oba iz Podkraj, Anton LENART, mizar in PLAZNIK Vera, kmečki hči, oba iz Soštanja, Jože PERGER, rudar iz Soštanja in Marija DOBLESEK, delavka iz Soštanja.

UMRLI SO:

Valentin PIRC, invalidski upokojenec iz Gornje vasi (64), Roman VIDOVIČ, otrok iz Družmirja (18 mesecev), Martin LEPKO, rudar, (32), RAZTOČNIK Marija, družinska upokojenka iz Soštanja (84), Jože ANDERLJIC, vzdrževanec iz Ponikve (69).

LAŠKO

Od 18. januarja do 27. januarja je bila rojena ena deklica.

POROČILI SO SE:

Fran REPIC, elektrovarilec iz Celja in Alojzija SENICA, tkalka iz Slivnega 7. Au-

Gostje iz Makedonije so se v sredo, 22. t. m. poslovili od Celja, ki se jim je vtisnilo v nepozaben spomin, ter odpotovali naprej v Ljubljano, nato na Reko in naprej v Hrvatsko. Ob slovesu je direktor Narodnega gledališča Skopje pisatelj in prevajalec Jovan Boškovski povabil celjsko gledališče, da jim vrne obisk, brž ko bodo razmere v Skopju urejene.

jž

Problem učnih kadrov v mozirski občini

Med pereče probleme, s katerimi se srečujejo v mozirski občini na področju šolstva, sodi tudi pomanjkanje ustreznih učnih kadrov. Občinska skupščina posveča temu problemu zadnji dve leti posebno skrb. Potrebe po učiteljih so v zadnjih dveh letih vedno manjše, so pa toliko večje po predmetnih učiteljih in profesorjih. Zaskrbi bi rabili štiri profesorje in 32 predmetnih učiteljev. Trenutno pa poučujeta na šolah dva profesorja in 12 predmetnih učiteljev. Nedvomno taka kvalifikacijska struktura učnega kadra vpliva tudi na kvaliteto pouka.

Občinska skupščina Mozirje je ob sodelovanju Pedagoškega zavoda Celje že lani začela izdelovati program nadaljnega izobraževanja učnih kadrov. Odziv je bil izredno velik in se je lani vpisalo na Višjo pedagoško šolo kar 31 izrednih študentov iz vrst učiteljev. Občinska skupščina je njihovo prizadevnost tudi finančno podprla. 25 izrednih študentov je dobila mesečno stipendijo.

Občinska skupščina računa, da bo v roku štirih let problem učnih kadrov z višjo in visoko izobrazbo v občini v glavnem rešen. Menijo, da je tak način reševanja problema učnih kadrov najhitrejši, uspešen in cenen.

Drsalna revija

V BRASLOVČAH

V organizaciji prizadevnega turističnega in olepševalnega društva Braslovče bo v nedeljo, 2. februarja na zamrznjenem braslovškem jezeru kvalitetna drsalna revija, na kateri bodo nastopili umetnostni drsalci ljubljanske Olimpije, Velenja ter HDK Celja. Razen tega bodo nastopili tudi celjski hokejisti, ki bodo prikazali igro hokeja na ledu.

Odločitev braslovškega turističnega društva za organizacijo drsalne revije je vredna največje pozornosti. Gre namreč za pobudo, ki jo kaže posnemati tudi v naslednjih letih. Ogled drsalne revije v Braslovčah bi lahko združili s celodnevним izletom, z drsanjem pa tudi smučanjem, saj dajejo ne samo zamrznjeno jezero, temveč tudi lepa smučišča v okolici obilo priložnosti za prijetno razvedrilno.

Prometna kronika

VERIŽNO TRČENJE NA AVTOCESTI

Preteklo sredo zjutraj je vozil po avtocesti tovornjak hladilnik BG-221-37 sofer Milan Glušič. V bližini Brezje je zaradi okvare obstal na skrajni desni strani ceste. Sofer je zaradi megle vozilo zavaroval razen s trikotnikom še z ognjem. Za njim je tedaj pripeljal iz smeri Ljubljane tovorni avto LJ-237-28, ki ga je vozil sofer Janez Golf. Iz nasprotne smeri pa je tedaj pripeljal še tovornjak s prikolico SI-21-28. Voznika tovornjakov sta se prepozno opazila in prišlo je do srečavanja ravno pri stoječem hladilniku. Pri tem je tovornjak trčil v zadnji del priklole in obenem tudi v hladilnik. Med tem časom je iz Ljubljane pripeljal še avtobus, ki je nesrečo opazil in se ustavil. Za njim pa je pripeljal z osebnim avtomobilom z veliko hitrostjo grški državljani, ki se je zaletel v stoječi avtobus. Pri vseh treh trčenjih ni bil na srečo nihče poškodovan, materialna škoda pa je približno 1 milijon 200 tisoč dinarjev.

TRČENJE PRI SREČAVANJU

Pretekli četrtek sta pri srečavanju na cesti II. reda pri Rimskih Toplicah trčila osebni avto ZG-32-56 in tovornjak CE-26-21. Pri tem je nastala škoda približno 200 tisoč dinarjev.

ZALETET SE JE V OGRAJO

V četrtek popoldne se je v Belem potoku pri Frankolovem, zaradi podelene ceste zaletel z osebnim avtomobilom v obcestno kamnito ograjo Anton Pinter. Pri tem je dobila težje telesne poškodbe po glavi sopotnica Anka Godec. Materialna škoda znaša približno 250 tisoč dinarjev.

NESREČA NA BRESTANIŠKEM TRGU

V petek zjutraj je prišlo na trgu v Brestanici do manjše prometne nesreče. Voznik osebnega avtomobila CE-61-30 Jože Zvenik je vozil proti veterinarski postaji. Iz nasprotne smeri je tedaj pripeljal osebni avto CE-61-30, ki ga je vozil Branko Huš. Pri srečavanju je prišlo zaradi podelice do trčenja. Pri tem je nastala škoda približno 200 tisoč dinarjev.

HLADILNIK POD CESTO

V soboto zjutraj se je na avtocesti, pri vasi Obrežje, prevrnil pod cesto tovornjak hladilnik ZG-143-74, ki ga je vozil sofer Stjepan Sertič. Po nesreči je šofer dejal, da je vozil proti njemu neznan avto, ki pri srečavanju ni zasenčil luči. Ko se mu je umaknil na desno, ga je zaneslo pod cesto. Pri tem je nastala velika materialna škoda, ki še ni ocenjena.

CELJSKI TRG

Motovilec po 600

Odjuga zadnjih dni je tudi na celjsko tržnico pripeljala več rednih obiskovalcev. Kljub temu, da je preskrba zdaj z nekoliko boljša, pa še vedno ni niti podobna tisti, ki smo je vajeni poleti in jeseni.

Te dni smo na tržnici doživeli prvi občutljivi padec cen jajcem. Prodajajo jih namreč po 40 dinarjev, medtem ko so še pred dnevi bile po 45. Zanimivo je, da so se v Celju gospodinjice močno zanimale tudi za jajca iz hladilnikov, ki so jih prodajali po 25 dinarjev. Jajčka so bila za kuhinjo povsem v redu, tisti pa, ki so jedli sveže, niso smeli imeti občutljivega vonja.

Sicer pa so tudi v preteklem tednu obveljale stare cene. Radič so prodajali po 450 dinarjev, motovilec po 600, kisló repo po 80 do 90 in zelje po 100 dinarjev kilogram. Krompir je še vedno po 45 dinarjev. Pomaranče lahko kupite za 290 dinarjev kilogram, kar je dokaj zmerna cena.

Na tržnici je nekoliko primanjkovalo mleka in mlečnih izdelkov, perutnine pa skorajda ni bilo. V sredo sta bili na tržnici samo dve kokoški, kar seveda ni niti potolažilo velikega povpraševanja. Preskrba celjske tržnice s perutnino je problem že od nekdaj in kazalo bi se o njem končno vendarle resno pogovoriti.

-ca

KRONIKA NESREČ

— JUSTINA KRUMPAK iz Celja je padla na pločniku pred Ljudskim magazinom. Pri padcu si je poškodovala glavo in pretresla možgane.

— Pri smučanju si je zlomil nogo ANTON BRISNIK iz Prekopa pri Vranskem.

— V Dolenji vasi pri Prebolu si je pri padcu zlomil rebra RUDOLF GRAJOV.

— Pri padcu so si zlomili nogo: STEFANIJA LENHART iz Liboj, FRANC VENCNIK iz Dramelj in CILKA MLAKER iz Celja.

C.

Razpisna komisija pri Komunalnem zavodu za socialno zavarovanje v Celju razpisuje naslednja delovna mesta:

1. 2 USLUŽBENCA

z dokončno pravno fakulteto I. ali II. stopnje ali z dokončano višjo pravno ali višjo upravno šolo za reševanje zadev iz invalidskega zavarovanja;

2. 1 ANALITIKA

z dokončano ekonomsko šolo;

3. 2 USLUŽBENCA

z dokončano ekonomsko srednjo šolo.

Ponudbe s kratkim življenjepisom ter prepisom zadnjega šolskega spričevala je dostaviti Komunalnemu zavodu za socialno zavarovanje v Celju do 10. februarja 1964.

»Komisija za volitve in imenovanja« Občinske skupščine Celje

razpisuje mesto

DIREKTORJA MEDOBCINSKEGA UPRAVNEGA ZAVODA
ZA CENE V CELJU

Pogoji: ekonomska fakulteta ali odgovarjajoča višja strokovna izobrazba in nekaj let prakse na vodilnih delovnih mestih v upravi oz. v gospodarstvu.

Kandidati naj vlagajo kolkovane ponudbe z din 250 na komisijo za volitve in imenovanja Občinske skupščine Celje do 18. februarja 1964. Ponudbam naj priložijo življenjepis, natančen opis dosedanjih delovnih mest in potrdilo, da niso v disciplinskem oz. kazenskem postopku.

Trgovsko podjetje »BAZEN«
Velenje sprejme v delovno razmerje

3 TRGOVSKE
POMOČNIKE-CE,

mlajše moči iz tekstilne stroke in

1 ODDELKOVODJO

za prodajo gospodinskih potrebščin.

Nastop službe je možen takoj.

Pismene ponudbe pošljite s podatki o dosedanjem službovanju na upravo podjetja Velenje, Koroška cesta 51.

Ostali pogoji po dogovoru.

Trgovsko podjetje
»Bazen«
Velenje

Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij pri
KOLODVORSKI RESTAVRACIJI V CELJU

razpisuje

zasedbo naslednjih prostih delovnih mest:

2 KV KUCHARIC in

2 KV NATAKARIC,

z večletno prakso na tozadevnih delovnih mestih.
Prednost imajo interesi z lastnim stanovanjem.
Prošnje je nasloviti na upravo podjetja, Celje, Gledališka 9.

Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij pri
obrnem centru »ZARJA« Zalec

razpisuje

naslednja prosta delovna mesta:

1. — 1 ŠOFERJA-KLJUČAVNIČARJA
2. — 4 KVALIFICIRANE KLJUČAVNIČARJE
3. — 2 KVALIFICIRANA KLEPARJA
4. — 1 VODOVODNEGA INŠTALATERJA
5. — 1 KOVINOŠTRUGARJA

Ponudbe pošljite komisiji za delovna razmerja pri obrtnem centru »ZARJA« Zalec.

Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij pri
obrnem centru »Zarja« Zalec obvešča interese, da bo imela v
jesenskem roku tega leta naslednja prosta

učna mesta

ključavničarstvo, kleparstvo, kovinoštrugarstvo, avtomehaničarstvo, elektroinštalaterstvo, elektromehanika, kovaštvo, mizarstvo, steklarstvo, pečarstvo, čevljarstvo, fotoatelj, dimnikarstvo in pleskarstvo.

Ponudbe sprejema komisija za delovna razmerja pri obrtnem centru »ZARJA« Zalec do 20. avgusta 1964.

Komisija za volitve in imenovanja pri Občinski skupščini Celje

razpisuje

mesto

DIREKTORJA

Obrtno-gradbenega podjetja »DOLOMIT« Frankolovo.

Pogoji: gradbeni tehnik z večletno prakso na vodilnih delovnih mestih v gospodarstvu.

Kandidati naj vlagajo prošnje do 20. februarja 1964 na Občinsko skupščino Celje. K prošnjam naj prilože dokumentacijo o strokovni izobrazbi, življenjepis, pregled dosedanjih zaposlitev in potrdilo, da niso v kazenskem postopku.

Delavski svet podjetja »Elektroinstalacije« Celje, Zidaniška ulica 7, razpisuje prosto delovno mesto

direktorja podjetja

Pogoji:

- a) Elektro inženir z večletno prakso na vodilnem delovnem mestu.
- b) Elektro tehnik z večletno prakso na vodilnem delovnem mestu.
- c) Elektroinstalaterski mojster z dovršeno delovodsko šolo in večletno prakso na vodilnem delovnem mestu.

Nastop službe takoj ali po dogovoru.

Osebnosti prejmejo po Pravilniku o delitvi osebnih dohodkov.

KMETIJSKI KOMBINAT ZALLEC

zaposli takoj več KV in VK avtomehaničnikov

Pogoji: najmanj 3 leta prakse na delovnem mestu KV odn. VK avtomehaničnika. Prednost imajo oni, ki so sposobni opravljati samostojna popravila na traktorjih.

Ponudbe z življenjepisom je poslati kadrovskemu oddelku kombinata. Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

OBJAVE IN OGLASI...

VABIMO NA NAŠE IZLETE:

Strokovnjaki frizerske obrti!

V Budimpešto — na internacionalni frizerski Sampionat (v času od 22. 3. do 24. 3.). Cena 24.500 din. Prijave sprejemamo do 20. februarja 1964.

VERONA — štiridnevni avtobusni izlet na mednarodni kmetijski velesejem; istočasno ogled Benetk; prijave do 10. februarja.

DUNAJ — štiridnevni avtobusni izlet na mednarodni spomladanski velesejem; odhod iz Ljubljane 15. in 18. marca; prijave do 26. februarja.

AZURNA OBALA — sedemdnevni avtobusni izlet v aprilu; istočasno ogled Milana, Torina in Genova; prijave do 29. februarja.

MILANO — štiridnevni avtobusni izlet na mednarodni velesejem v aprilu; istočasno ogled Benetk; prijave do 10. marca.

VARSAVA — desetidnevni avtobusni izlet v aprilu; prijave do 10. marca.

MUNCHEN — petidnevni avtobusni izlet na mednarodni obrtniški velesejem konec maja. Prijave do 5. aprila.

CARIGRAD — desetidnevni avtobusni izlet maja meseca; istočasno tudi ogled Sofije; prijave do 29. februarja.

RIM — SAN MARINO — sedemdnevni avtobusni izlet v času prvomajskih praznikov; prijave do 30. marca.

AVSTRIJA — SVICA — ITALIJA — sedemidnevni avtobusni izlet (Innsbruck — Zürich — Bern — Luzern — Milano) v času praznikov; prijave do 25. marca.

Pred vsakim izletom obiščite turistično podjetje Kompas — Celje. Organiziramo kolektivna potovanja in izlete po Jugoslaviji in v inozemstvo z modernimi turističnimi avtobusi, z rednimi in posebnimi vlaki, ladjami obalne in rečne plovbe in posebnimi letali. Kompas — Celje posreduje prodajo vseh vrst vozovnic za železniki, pomorski in letalski promet. Kompas posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov, vizumov ter menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite.

Kompas Celje daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja razglednice, zemljevide, spominke, filatelistične znamke itd. Pred vsakim potovanjem se posvetujte v poslovalnici.

Se priporoča: Kompas — Celje
Tomšičev trg 1 — tel. 23-50

GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE
CELJE

Petek, 31. januarja 1964 ob 19.30: Alexandre Rivemale: REZERVIST, Premiera, Premierski abonma in izven. Vstopnice bodo v prodaji dan pred predstavo ob 17. do 19. ure, na dan predstave dve uri pred pričetkom.

Sobota, 1. februarja 1964 ob 19.30: Alexandre Rivemale: REZERVIST, Sobotni abonma in izven. Vstopnice bodo v prodaji dan pred predstavo in na dan predstave ob 17.30 do 19.30.

Nedelja, 2. februarja 1964 ob 15.30: Alexandre Rivemale: REZERVIST, Nedeljski po-

poldanski abonma in izven. Vstopnice bodo v prodaji dan pred predstavo ob 17.30 do 19.30, na dan predstave dve uri pred pričetkom.

Torek, 4. februarja 1964 ob 19.30: Alexandre Rivemale: REZERVIST, Torkov abonma in izven. Vstopnice bodo na razpolago dan pred predstavo ob 17. do 19. ure, na dan predstave dve uri pred pričetkom.

Sreda, 5. februarja 1964 ob 19.30: Vitomil Zupan: ANDANTE PATETICO, Gostovanje Mestnega gledališča ljubljanskega. Predstava v počastitev 20-letnice ustanovitve Slovenskega narodnega gledališča na osvobojenem ozemlju. Vstopnice bodo v prodaji dan pred predstavo in na dan predstave ob 17.30 do 19.30.

Sreda, 5. februarja 1964 ob 19.30: SMEH NI GREH — večer poljske satire. Gostovanje v Slovenskem narodnem gledališču v Mariboru.

Petek, 7. februarja 1964 ob 19.30: Sudraka Bruckner: GLINASTI VOZICEK, Gostovanje Slovenskega narodnega gledališča Maribor. Prodaja vstopnic dan pred predstavo ob 17. do 19. ure, na dan predstave ob 17.30 dalje.

Sobota, 8. februarja 1964 ob 20. uri: Alexandre Rivemale: REZERVIST, Gostovanje v Velenju.

TURIZEM

PUSTNE PRIREDITVE

Pri Celjski turistični zvezi so doslej objavljene naslednje pustne prireditve:

Sobota, 8. 2. ob 15. uri. Kozje: Karneval

Sobota 8. 2. ob 20.30, Celje: 37. tradicionalna maskarada

Nedelja, 9. 2. ob 15.30, Celje: 6. ciciban-ska maskarada

Nedelja, 9. 2. ob 17.30, Celje: 9. pionirska maskarada

Torek, 11. 2. ob 15., Zalec: Karneval

Torek, 11. 2. — ves dan: Mozirje: Pustovanje

Torek, 11. 2. ob 15. uri, Velenje: Karneval

Sreda, 12. 2. ob 15. uri, Mozirje: Pokop pusta.

SNEŽNE RAZMERE

Celjska turistična zveza sporoča, da so na vseh zimsko-sportnih postojankah dobre snežne razmere za smučarje. Cene pensionov so zelo ugodne. Za zimski dopust in smučanje priporočamo: Andrejev dom na Slemenu, pension 1000 din, Celjska koča pension 1400 din, Dom na Svetini, pension 1000 din, Ljarska dolina, pension 1400 din, Gradiska koča, pension 1200 din, Gornji grad, pension 1200 din, Ljubno, pension 1200 din.

NACRT CELJA

Olepevalno in turistično društvo Celje sporoča, da je izdalo turistični načrt Celja. Stane 200 dinarjev in je v prodaji v Turističnem informacijskem uradu v Stanetovi ulici.

RAZNO

ISCEN ŽENSKO za 4-urno dopoldansko varstvo otroka. Naslov v upravi lista.

ENOSOBNO KOMFORTNO stanovanje 43 m² v bloku, zamenjam za večje s kabinetom. Isto tako v bloku. Naslov v upravi lista.

GOSPODINJSKO POMOČNICO — starejšo, sprejme štirilinska družina, Oblakova 3, Celje.

»PETROL« Celje, sprejme takoj več skladišnih delavcev in prodajalcev za bencinske servise.

KINO

Kino DPD »SVOBODA« Sempeter
Od 1. — 2. 2. 1964 »PLAMTEČA ZVEZDA«, ameriški barvni film
3. 2. 1964 »NOCOJ BO UMRLO MESTO«, poljski film
6. 2. 1964 »CAPAJEV«, ruski film

STANOVANJA

ZAKONCA ISCETA nujno, opremljeno ali prazno sobo v bližini centra. Naslov v upravi lista.

Razpis

IZVRŠNI ODBOR STANOVANJSKE
SKUPNOSTI CENTER CELJE,

je na svoji 25. redni seji sprejel sklep: Pooblasti se gradbeni odbor za adaptacijo kemične čistilnice v Celju, da potom razpisa komisijo proda vse stroje in naprave iz kemične čistilnice, ki po adaptaciji ne pridejo v poštev za novo vpostavljeno kemično čistilnico.

- 2 kom. komplet stroj za kemično čiščenje
- 1 „ separator pri strojih za kemično čiščenje
- 2 „ destilator
- 1 „ stroj za kemično čiščenje (komplet)
- Utility
- 1 „ Alfa kotel
- 8 „ Elektro motorjev od 0,5 do 10 KS
- 1 „ Centrifuga 40 kg
- 1 „ Transmisija s 5 konzolami
- 1 „ Transmisija z ležaji in jermenom
- 2 „ Električni črpalki

Vsi navedeni stroji in naprave so kupcem na razpolago za ogled. Ako se v 30 dneh po objavi ne javi kupec za družbeni sektor obrti, je gradbeni odbor pooblaščen prodati navedene stroje in naprave tudi zasebni kom.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA
DEŽURNA SLUŽBA

Dežurni veterinar od
1. do 8. februarja 1964
Veterinar Bojan Koželj,
Celje, Kocenova 2/II
(pri Hotelu Evropa)

PRODAM

VSELJIVO ENODRUŽINSKO HISO — novo, prodam najboljšemu ponudniku. Celje, Na Golovu 3.

RADIO »Tesla« skoraj nov, prodam. Naslov v upravi lista.

MAHAGONI jedilnica, pisalno mizo, svetlo spalnico prodam. Božič, Celje, Mariborska 76 (od 13. — 14. ure).

CEVLJARSKI ŠIVALNI STROJ »Pfalz« — levo ročni, dobro ohranjen, prodam, Bertole, Trnovlje 38, Skofja vas.

DOBRO OHRANJEN Fiat 600 prodam. Naslov v upravi lista.

KROJASKI šivalni stroj znamke »Darkoppe«, brzošivalen ter Singer za težja dela, prodam. Naslov v upravi lista.

PRODAM kuhinjsko opremo. Naslov v upravi lista.

PRODAM cca 5.000 kg prvovrstnega sladkega sena, Logar Marija, Globoko 10, Rimske Toplice.

KUPIM

ENODRUŽINSKO HISO, nedograjeno, ali stanovanje — zazidalno (pravico) parcelo, kupim. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Gotovina«.

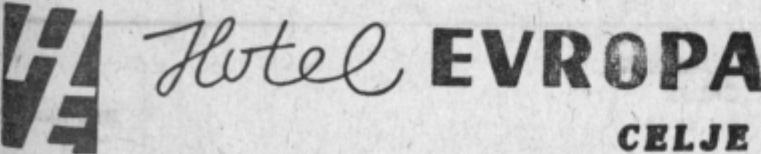
ZAHVALA

Ob bridki izgubi naše ljube mame

IVANKE POLANCEVE

se pristrčno zahvaljujemo vsem znancem, sorodnikom in sosedom za sočustvanje z nami in za darovano cvetje. Pristrčna hvala tudi sindikalni podružnici Ljudski magazin za izkazano pomoč, isto tudi strugarjem Keramične industrije v Libofah. Obenem pristrčna hvala zdravnikom in strežnemu osebju internega oddelka celjske bolnice, posebno še dr. Krautbergerjevi.

Zaljubljeni sin Ernest in hčerka Anica z družino

GASTRONOMSKI KOLEDAR št. 4
od sobote 1. 2. do 7. 2. 1964

Sobota, dne 1. 2. 1964	
Srca v omaki s cmokom	250—400
Piščanceva obara s prilogo	200—300
Prekajeno s kislim zeljem	350
Kremovo rezine	80
Nedelja, dne 2. 2. 1964	
Gobja juha z ajdovimi žganci	250
Srbski pasulj s prekajenim mesom	150—200
Bržola na žaru s prilogo	350
Doboš rezine	80
Ponedeljek, dne 3. 2. 1964	
Piščanceva rižota s parmezanom	180—280
Stajerski lonce	180—280
Ričet s prekajenim svinjskim mesom	180—280
Jabolčni zavitek	80
Torek, dne 4. 2. 1964	
Pečenice s kislim zeljem	250—350
Kisl vampi s krompirjem	90—150
Knečka pojedina	300—400
Srbski pasulj s prekajenim mesom	150—250
Sirov zavitek	80

Sreda, dne 5. 2. 1964	
Telečja obara s prilogo	150—250
Krvavice z ustrezno prilogo	250—350
Telečja zarezbrnica, v smetanovi omaki	380
Domače kolone	300—400
Orehova potica	80
Cetrtek, dne 6. 2. 1964	
Matevž s prekajenim svinjskim mesom	180—280
Svinjska zarezbrnica na tržaški način	380
Tržaški vampi s parmezanom	120—180
Telečji perkelt s širokimi rezanci	150—250
Sirove palačinke	160
Petek, dne 7. 2. 1964	
Sočni govejji golaž s polento	150—200
Bakalar na dalmatinski način	200—300
Telečja zarezbrnica v gobovi omaki	250—350
Srbski pasulj	150—200
Cokoladna torta s smetano	100
Cenjene goste obveščamo, da nudimo vsako soboto razen navedenih še ostale lovske specialitete in vsako sredo razne, specialitete domačih kolin.	
V točilnici strežemo jedila in pijače brez postrežnine. Prepričajte se in zadovoljni boste.	
Kolektiv hotela Evropa — Celje	

V zimskih šolskih počitnicah so začele mnoge smučarske šole. Ena takih je bila tudi na Otoku, katero je obiskovalo vsak dan po okoli sto otrok. Hkrati z organizacijo šole se je pokazala potreba po ureditvi primerne smučarske z Aneškega vrha. Na sliki — skupina mladih smučarjev, ki jih je vodil Ciril Debeljak.

INTERVJU

Ni razlogov za pesimizem

V uredništvo našega lista smo povabili Sima Vaziča, nekoliko pozno sicer, pa vendar ne prepozno, da bi se z njim pomenili o silvestrovem teku v Sao Paulu in še o nekaterih drugih rečeh.

— Simo, kaj vam bo ostalo najbolj v spominu od tega nastopa?

— Prav gotovo neprestano streljanje. Ljudje so med našim tekom streljali, metali bombe in podobno. To je bil strašanski hrup.

— Vas je morda motil?

— Ne, prav nič ne.

— Kot smo pisali se tek za vas ni dobro končal. Kako pa se je začel?

— Takoj po startu sem se prerinil med tiste, ki so tekli na čelu. Če bi zamudil ta trenutek, bi povsem zaostal. Med najboljšimi sem bil vse do četrtega kilometra, potem pa je prišla do izraza moja utrujenost. Tako sem zaostal.

— Omenili ste utrujenost. Kaj ste pri tem mislili povedati?

— Vsekakor to, da sem pripotoval v Sao Paulo približno štiri ure pred startom, da sem imel za seboj 12.000 kilometrov poti in tri neprespane noči.

— Slabo uvrstitev na silvestrovem teku so po svoje izkoristili tudi nekateri športni novinarji. Kaj sodite o tem pisanju?

— Nič drugega kot to, da jim bom dokazal, da se nisem za med staro šaro. Po povratku v domovino sem se dobro odpočil in znova se počutim najbolje. Zato ni nobenih razlogov, da bi bil zdaj silvestrov tek vzrok za določena, vsekakor močno subjektivna in neupravičena pesimistična gledanja.

— Sicer pa ste svojo sposobnost potrdili nekaj dni za tem v teku na 1500 metrov. Mar ne?

— Vsekakor. Saj sem v družbi tistih, ki so zmagali in dosegli najboljših izide na silvestrovem teku, zasedel tretje mesto s komaj eno desetinko sekunde slabšim časom, kot ga je imel zmagovalček.

— Ali vas čaka v bližnji prihodnosti kakšen nastop na tujih tleh?

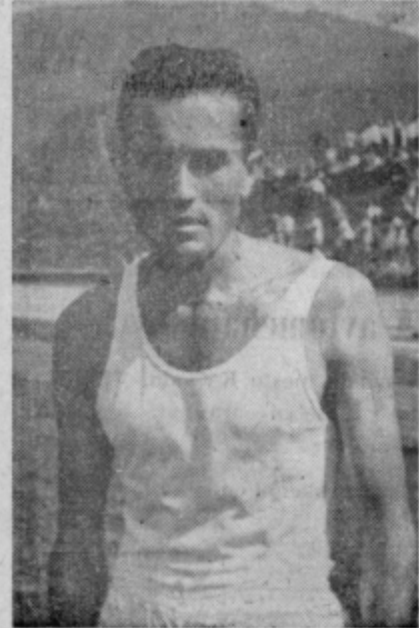
— Da, že te dni bom startal v Švici.

— Kako pa se pripravljate na olimpijske igre?

— Priprave tečejo v redu. Kot vse kaže, bom teklen na progi petih kilometrov, morda pa tudi na 1500 metrov. Sicer pa je zaenkrat o teh rečeh težko govoriti. Zase lahko dočem le to, da se bom zavzel, da bi dosegel največ, kar se da.

— To vam tudi iz srca želimo!

— Hvala.

Deset let organizacije nogometnih sodnikov celjskega okraja

Nedeljski občini zbor podzveze nogometnih sodnikov celjskega okraja je bil združen s počastitvijo desetletnega dela te organizacije, ki je zlasti v zadnjem obdobju dosegla nekatere prav lepe uspehe. No, bilo je tudi nekaj spodrsrlajev, toda, če jih primerjamo s prizadevnostjo članov in vodstva, potem moramo nogometnim sodnikom izreči priznanje, saj nastopajo kot pomembni pobudniki razvoja nogometne igre in kot oblikovalci odnosov ne samo med klubi in igralci, marveč tudi med moštvi in številnimi igralci. Zato je zlasti predsednik te organizacije, Janko Vagner, v svojem poročilu dejal, da ni vseeno, kakšna je vloga nogometnega sodnika na tekmi, niti ni vseeno, kako se je nanjo fizično in psihično pripravil. Slabe priprave se takoj poznajo. Pa ne samo to, sodnik se mora stalno izpopolnjevati in učiti.

Iz poročila tajnika Iva Zorka smo povzeli, da šteje organizacija nogometnih sodnikov celjskega okraja 59 članov. Od tega števila jih je kar v celjski občini 58. V minulnem obdobju so člani iz organizacije 9 članov, na novo pa so pridobili 25 sodnikov. Zanje so pripravili dva seminarja. Celjski sodniki so lani vodili 558 tekem, razen tega pa so bili 458-krat kot mejni sodniki. Če sodimo po tem, da sta bila na njihovo sojenje vložen le dva protesta, pa še ta dva brez razloga, potem lahko rečemo, da so svojo nalogo dobro opravili. To je formalna ugotovitev; ko pa so sami analizirali svoje delo, so opozarjali na disciplino, na rednejše plačevanje članarine in odvajanje določenega odstotka sodniške takse. Po sklepu zbora bodo letos odvajali namesto 30 le 10 odstotkov sodniške takse.

ZMAGA KEGLJACEV AERA

Pred kratkim so se na kegljišču Ingradca pomerile ekipe Aera, Svobode iz Sempetra, Store II in celjske Mesnine. Po lepih in zanimivih igrah je zmagala ekipa Aera s 668 podrtimi keglji, pred Svobodo iz Sempetra 656, Stora II 612 ter Mesnino s 581 podrtimi keglji.

ROMAN ZAGER PRVI — DRAGO BIZJAK REKORD SKAKALNICE

V nedeljo so se na velenjski skakalnici pomerili skakalci devetih smučarskih klubov iz Slovenije. Na tekmovalju je zmagal Roman Zager iz Soštanja pred Dragom Bizjakom, ki je s 44 metri postavil rekord skakalnice. Bizjak je imel izredno smolo, saj so vsi njegovi doskoki po dolžini bili med 42 in 44 metri — žal pa je samo enkrat uspešno pristal in izvozil.

BLATNIK IN FIŠERJEVA USELA TUDI NA ZVEZNEM TEKMOVANJE

Preteklo nedeljo so v Ljubljani na zveznem tekmovalju za Bloudkov memorial mladi Velenjčani znova potrdili svojo izredno in prodorno formo, saj je Franci Blatnik med posamezniki zasedel drugo mesto, medtem ko so v parih osvojili kar tri prva mesta. Tako sta par Duška Fišer — Franci Blatnik ponovila uspeh na republiškem tekmovalju, enako pa tudi Nataša Dermol in Slavko Korečič.

SMUČARSKÉ TEKME NA SVETINI

Ob zaključku smučarskega tečaja je šentjurska mladina priredila v nedeljo na Svetini tekmovalje v slalomu. Na startu je bilo 60 tekmovalcev iz Sentjurja, Stor in Celja. Pri mlajših pionirjih je zmagal Bojan Klinar pred Brankom Cenetom, pri starejših Anton Stor pred Zvonetom Brilejem. Medtem ko je med pionirkami prvo mesto pripadlo Sonji Kincl, je pri mladincih zmagal Mitja Paher pred Antonom Ožekom, pri članih pa Peter Kopinšek pred Pavlom Catrom.

POZNIČ PRVI

Na deljskem republiškem namiznoteniskem turnirju v Hrastniku je pri pionirjih zmagal član celjskega Partizana, Marjan Poznič. Od ostalih tekmovalcev iz Celja sta se bolje uveljavila le Janko Kvas in Vlado Gajšek.

STRELCI V OKRAJNI LIGI

Po drugem kolu okrajne strelske lige so v posameznih skupinah najboljša moštva dosegla naslednje izide:

I: Braslovce 2826, Tovarna pohišstva Brežice 2804, Jurklošter 1953; II: Branko Ivanuš, Celje 3.322, Dramlje 3094, Celjska četa 2792; III: T. Meliva, Konjice 3277, Brestanica 2959, Strmec 2917; IV: Store 2875, Metka Celje 2875, Rečica, Laško 2576; V: Vojnik 3141, Vransko 2419; VI: Tempo 2348, Ingrad 3921, Griže 2840; VII: Zalec 2955, Zreče 2611, LIP 2901; VIII: Usnjar Soštanj 3190, Avtoobnova Celje 2920, Gordan, Brežice 2908; IX: Miličnik, Celje 2587, Galanterija, Soštanj 2513; X: Celuloza, Krško 3079, Stane Rozman, Brežice 2941, Vitanje 2480 itd.

Poleg kontrolorjev združuje celjska organizacija nogometnih sodnikov 5 republiške, 35 podzveznih in 20 začasnih sodnikov. Te dni bosta republiška sodnika Blekač in Golež opravljala izpit za zvezna sodnika. Želimo jima veliko sreče in najboljši uspeh.

V razpravi so kritično obravnavali več problemov. Tako so med drugim poudarili, da bi morali imeti sodniki v vseh klubih z igralci in simpatizerji nogometne igre predavanja o pravih nogometa. Če bi bili igralci in gledalci bolje seznanjeni s pravili, bi velikokrat odpadlo neupravičeno neodobanje, pa tudi fizični in podobni izpadi. Najna bo tudi pomoč med sodniki samimi. Starejši in izkušenejši so dolžni, da pomagajo mlajšim, da jih opozarjajo na napake itd.

Ob zaključku zbora so izrekli priznanje, podelili diplome ter skromna darila najbolj zaslužnim sodnikom. Tako sta takšno priznanje sprejela veterana celjskih nogometnih sodnikov Janko Vagner in Mirko Presinger, za desetletno delo pa so sprejeli priznanje: Anton Korazija, Franjo Zorko in Anton Kramer. Prav tako so diplome prejeli še Ivo Blekač, Marjan Golež, Tonček Černjavčič, Franc Rupret, Jože Pavlič, Bogoljub Petrovič in Ivo Zorko. Razen tega bodo predlagali naj Zveza nogometnih sodnikov Jugoslavije imenuje tov, Janka Vagnerja za svojega častnega člana.

SKOKI V ANDRAŽU

Prejšnjo nedeljo je smučarski klub Ojčka z Andraža odprl 26-metrsko skakalnico z meddruštvenim tekmovaljem, na katerem se je zbralo 30 tekmovalcev iz Velenja, Soštanja in Polzele. Skakalnico so zgradili domačini s prostovoljnimi delom ter ob pomoči inž. Alojza Jevšenaka iz Velenja. S tem je tudi Andraž dobil osnovne pogoje za razvoj smučarskega športa, pri čemer se je še posebej izkazal Milan Cremonžnik. Medtem ko je pri mladincih zmagal Anton Zep s skokoma po 25 metrov, je pri članih prvo mesto pripadlo Marjanu Zupanu (oba sta člana velenjskega Rudarja) s skokoma 23 in pol ter 25 metrov.

NAMIZNI TENIS V ROGATCU

Preteklo nedeljo se je 18 mladincev Rogatca pomerilo v namiznem tenisu za naslov najboljšega igralca. Med posamezniki je zmagal Ivan Jernejšek pred Radom Tepešem in Rudijem Einfaltom. V tekmovalju dvojice je prvo mesto pripadlo Jernejšku in Pirnčku.

TUDI V GRIZAH IN ZABUKOVICI

Člani Partizana Zabukovica — Griže zadnje čase vedno bolj aktivno delajo, pa naj bo to v okviru društva ali izven njega. Organizirali so razna tekmovalja v rokometu ali pa šli tekmoval drugam. Zdej je zaživel tudi zimski šport. Tako so se prejšnjo nedeljo udeležili smučarskih tekem v Braslovčah, kjer pa niso dosegli najboljših učenčev. Med nastopajočimi je bilo največ učenčev osnovne šole iz Griž. Istega dne so priredili klubsko prvenstvo v namiznem tenisu. Zadačo nedeljo pa so izvedli tekmovalje v veleslalomu in smučarskih skokih.

DROBNE Z DRŠALISCA

Republiško prvenstvo v hokeju na ledu se je končalo zelo presenetljivo. Ta ugotovitev velja predvsem za favorizirani moštvi Jesenice in Olimpije. Zmaga je namreč pripadla ekipi vevške Slavije, ki je najprej premagala Olimpijo 8:2, nato pa še v finalni igri Jesenice 8:1. Celjani so zasedli četrto mesto. V prvi tekmi so izgubili proti Jesenicam 4:1, v borbi za tretje mesto pa podlegli Olimpiji 4:3. Navzile vsemu so mladi celjski hokejisti zadovoljili, saj je večina od njih igrala tokrat prvi tekmi.

Hokejisti z Dolgega polja v Celju so potrdili, da so boljši od onih, ki stanujejo okoli Muzejskega trga. V dveh tekmah so jih namreč zasluženoma premagali s po 4:3.

V sredo se je končala drsalna šola pri HDK Celje, katero je obiskovalo nad sto otrok. Večera pa se je za vse te začelo klubsko prvenstvo, ki se bo končalo danes popoldne.

SMUČARSKI TEČAJ V KONJICAH

V nedeljo so v Konjicah zaključili enotedenski smučarski tečaj za osnovnošolsko mladino, na katerem se je zbralo 120 otrok. Istočasno so zaključili tečaj v Zrečah, medtem ko v Ločah potoke te dni. Ob koncu tečaja v Konjicah so mladi tečajniki prikazali številnim gledalcem celotno šolo smučanja. Zatem pa so se pomerili v veleslalomu. V posameznih skupinah so zmagali: Maks Tajnikar, Ljubo Oražem, Bojan Vončina, Tomo Pernič in pri deklicah Magda Milavec. Tečaj je vodil smučarski učitelj Bojan Vončina ob pomoči štirih vaditeljev.

- Sem in tja po Celju -

Varstvo in vzgoja

ZA SOLARJE V STORAH

V Storah od začetka leta dela varstveno vzgojna ustanova, katera sprejema v varstvo in vzgojo šolo-obvezne otroke od prvega do osmega razreda. Le-te bo nadzorovala strokovna moč — učiteljica — učenci bodo pod nadzorstvom delali domače naloge, ponavljali in utrjevali učno snov.

Po potrebi in želji staršev bo ustanova sprejemala tudi občasne varovance, kateri bodo v ustanovi lahko več dni, kakor tudi v zimskih in poletnih počitnicah.

V ustanovi je tudi kuhinja, ki pripravlja malice in kosila. Otroci pa lahko v ustanovi tudi samo kosijo.

ZNANEC S CESTE

Dolgi, od nikotina in ivja obarvani brki so uporniško silili v mraz. Zardela lica so silila pod »šapko«, bistre oči so prebadale zimski dan. Palica in svileni ruta sta zaokrožale to nenavadno celoto človeka, ki je tega dne proslavljal svoj 73. rojstni dan.

RADIO CELJE

Nova oddaja radijske univerza

Sporod celjske radijske postaje je v zadnjem tednu dobil novo oddajo — radijsko univerzo, ki jo pripravlja celjska Delavska univerza. V njej se bodo zvrstila aktualna predavanja z najrazličnejših področij družbenega dogajanja. Uvodni prispevki so bili in so še posvečeni bližnjim zborom volivcev celjske občine.

Razen običajnih oddaj, kot celjske kronike, obvestil, zabavne glasbe in reklam ter plošč po željah, bodo v tednu od 3. do vključno 8. februarja na sporedu tudi naslednje oddaje: tako bo petkova oddaja »V galeriji kulturnih in zgodovinskih značilnosti« posvečena pustovanju. Zaključna oddaja v nedeljo pa nosi naslov: Usodni dnevi. To bodo spomini iz partizanskega življenja ki jih je napisal Anton Ilovic iz Solčave. V glasbenih oddajah se bodo zvrstili francoski šansonji (v ponedeljek), slovenske narodne v instrumentalni izvedbi (torek), tri orkestralne skladbe (sreda), trak s posnetki jazz (četrtek), mešani zbor France Prešeren iz Celja (petek), za prijeten konec tedna v soboto ter za vsakogar nekaj v nedeljo.

In še to — radio Celje ima ob delavnih oddaj od 17. do 18. ure, ob nedeljah pa od 12. do 13. ure; vsakokrat na valovni dolžini 202 metra.

dan. Nekdanji šolski sluga, ki je spremljal leta in leta »špricanja« in kajenje po skritih hodnikih svojih varovancev, je tega dne samotno proslavljal svoj rojstni dan. Od mraza zardelih lic je zakoračil v dobo, ko smo si vsi znanci, znanci katere pozabljamo.

Jožetu Kolariću ob njegovem prazniku čestitamo, nekdanji varovanci.

CELJSKA FOTOKRONIKA

REPORTERJEV KLOBUK

Vse večje negodovanje potrošnikov, češ, da se v celjskih trgovinah ne da dobiti željenih artiklov, je napolnilo našega reporterja, da je obiskal nekaj trgovin. Ugotovil je, da imajo potrošniki večkrat prav. Ni mogel najti ne jersey sraj, ne moških triko hlač in niti ustreznega pokrivala, ki bi varovalo njegovo plešo pred ostrim zimskim mrazom.

NE BODO VSELJIVI V ROKU

Na ljubljanski cesti gradi podjetje »Ingrad« štiri montažne bloke. Predvidevali so, da bodo prvi gotovi že v februarju, toda ker jim ni uspelo pravočasno montirati centralne kurjave, so morali prenehati z notranjimi deli. Povedali so nam, da bosta prva dva zato gotova šele v maju.

PREMOGA JE DOVOLJ

Pred poslovalnico Kuriva na Mariborski cesti v zadnjih dneh ni več dolgih kolon tovornih vozov in avtomobilov. Občani so si pravčasno nabavili premoag, razen nekaterih, ki niso računali na letošnjo hudo zimo. Samo v letošnjem letu je poslovalnica prodala 897 ton velenjskega in 40 ton laškega premoaga.

DITOV PLES

Društvo inženirjev in tehnikov Celje je kot vsako leto tudi letos organiziralo tradicionalni družabni večer v Narodnem domu. V prijetnem vzdušju, ob nizkih cenah pijače in jedae ter ob dobri godbi se je zabava zavlekla do ranega jutra.

CELJSKI TEDNIK
CELJE
P. p. 152

Znamka za 15 din

NAROČILNICA

Podpisani _____

kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis »CELJSKI TEDNIK«

Začnite mi ga pošiljati dne _____ 196_____

Obvezujem se, da bom v redu plačeval naročnino.

V _____ dne _____ 196_____

podpis naročnika _____

»Prav ta Maksa Rothmanna najbolj obremenuje. Izkazalo se je namreč, da je palec Mr. W. Johnstona do pike tak kot Rothmannov.«
»To se vam seveda zdi zadosten dokaz, da je Maks morilec,« je rekel Clay in si prižgal cigareto.

Heppel je njegovo pripombo preslišal.
»Eden mojih uslužbencev je preiskal Rothmannovo stanovanje in našel rjave hlače. Na njih je bilo nekaj madežev. Preiskava je pokazala, da so ti madeži kri. Človeška kri. Sluga je izjavil, da so to hlače, ki jih je imel na sebi Mr. Johnson, ko je v ponedeljek ponoči prišel na Lincot. Stirindvajset ur pozneje sem, kakor ste sami videli, morilca tudi že prijel.«
»Ali bolje, zdi se vam, da ste prijeli morilca,« je vpadel Clay.

»Prav, če hočete. Zdi se mi. Toda to svojo domnevo opiram na dejstva: sumljiv tip, ponarejena vizitka, krvavi madeži.«

»In kaj pravi Rothmann?« ga je prekinil Clay.

»Ima alibi, toda ta alibi je verjetno prav tako ponarejen kot njegova vizitka.«
»Mogoče, da je,« je rekel slikar. »Maks Rothmann pa kljub temu ni morilec.«

»O tem se zdaj ne moreva prerekati, Mr. Clay. Toda če Maks ni morilec, če ste namreč vi o tem trdno prepričani, mi boste pač morali postreči s stvarnejšimi dokazi.«

»To bom tudi storil. Kdaj odpelje prvi vlak?«

»Ob trinajstih petinpetdeset minut.«

Clay je pogledal na uro: »Imamo še torej dobro uro časa.«

Slikar je privlekel izpod mize zaprašen kovček.

»Rekli ste, da ste živeli nekaj časa na Lincotu?« je vprašal Heppel.

»Od tedaj se je najbrž že mnogokaj spremenilo.«

»Zanimajo me predvsem ljudje.«

»Stari Baxter, njegov nečak John, njegova sestrična Sophie de Manca, ki mu je vodila gospodinjstvo in nekaj tajnik...«

»Lewis Hope?«

»Da.«

»In Miss Eyre?«

»Takrat je ni bilo, ker je odpotovala na obisk k bolni sestri. Imel sem smolo, ker je izredno lepa. Stari je hotel, naj jo slikam. Seveda, predno je videl svoj portret, o katerem je rekel, da je podoben kozlu. Kaj morem jaz za to, če je bil kozel?«

Clay je odprl kovček, stresel iz njega nekaj umazanih spraj in pričel zlagati vanj slikarske potrebščine.

»Ste že kdaj opazili,« je vprašal, »da filmi sicer nikoli niso podobni resničnemu življenju, da pa je življenje včasih zelo podobno slabemu filmu? Na Lincotu, na primer, so živeli kakor v kakšnem hollywoodskem filmu. Stari Baxter je bil šablona starega angleškega gentlemana. Pri tem pa je bil povprečen, ki je bil prepričan, da je velik diplomat, ker je imel sedež v lordski zbornici. Na smrt se je dolgočasil. Bil je samec. Tega seveda ne smete razumeti do besedne. Imel je slabost za lepe ženske. To je bil edini razlog, da je posvojil Delio Eyre, lepotic, siroto in tako dalje.«

»Prišla je za tajnico k lordu Arthurju.«

»Tipkala je njegove dolgočasne govore. Cez leto dni jo je posvojil.«

»Je obdržala svoje ime?« sem vprašal.

»Iz pietete do mrtvega očeta,« je odvrnil Clay.

»Tako mi je vsaj rekel, mladi Baxter, ki pa jo bo po vsej priliki pripravil do tega, da bo ime kljub pieteti spremenila.«

»Ali dobro poznate Johna Baxterja?« je vprašal Heppel.

»Včasih sem ga pogosto srečal v Jawbonu.«

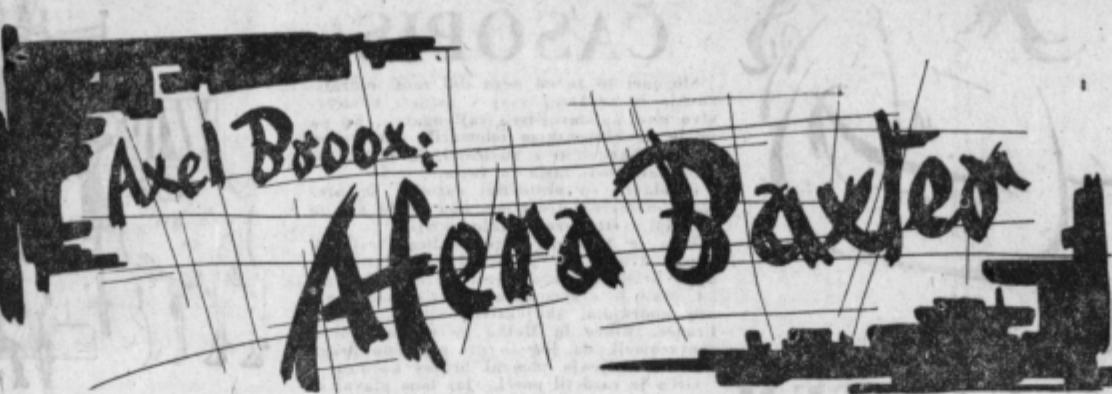
»Ali je tudi umetnik?« je vprašal Heppel.

»Saj, če se prav spominjam, se v Jawbonu zbirajo mladi bohemi.«

»Ne. Norel je za neko žensko, ki je služila slikarjem za model.«

Clay je zmašil nekaj mehkih ovrtnikov v škornje in zbasal vse skupaj v kovček.

»John Baxter,« je nadaljeval Clay, »je bil filmski tip druge vrste. Pravzaprav je bil mešanica dveh tipov, mešanica velikega molččega moža in neugnanega mladega junaka. Bil je pozeh. Cricket in nogomet sta odigrala v nje-

govem življenju neprimerno večjo vlogo kot vsa modrost učenih šol. Ko je zapustil univerzo, se je potepal po svetu in zapravljal očetovo dediščino. Ker mu stric ni hotel odpreti svoje mošnje, se je moral naseliti na Lincotu.«

»Toda zdi se, da je tudi potem še živel na podoben način kot prej,« je rekel Heppel.

»Pogosto se je vozil v London in zapravljal denar.«

»Z denarjem, ki mu ga je dajal stric, gotovo ni mogel živeti zapravljlivo.«

»Detektiv je potegnil iz žepa beležnico.«

»Zdaj bo seveda podedoval Baxterjevo premoženje?«

»Menda. Bil je najbližji sorodnik starega lorda. Del denarja bo verjetno dobila še Sophia de Manca.«

»Lordova sestrična, kajne?« je vprašal Heppel.

»Sestrična in varovanka,« je odvrnil Clay,

»tudi filmski tip. Stara škatlja in revna sorodnica. Ko je bila še mlada, jo je omrežil nekaj portugalski grof, ki je veljal za težkega bogataša. Po poroki se je izkazalo, da sta se oba motila. Sophiji po vsej priliki samo plemstvo ni bilo dovolj. Pustila je svojega grofa in prišla k bratrancu na Lincot. Njenega moža je leto

bo nadel modra očala in ponarejen nos in da bo s povečevalnim steklom iskal sledove v okolici Lincota.

»To prepuščam Heppelu,« je rekel in si pri tem poveznil na glavo obnošen črn klobuk s širokimi krajci.

Detektiv se je nasmešnil in poklical izvoščka.

»Pri tej naši predstavi manjka samo še en igralec,« sem rekel Clayu.

»Kateri?«

»Zločinec.«

»Saj tega vendar že imamo,« je pripomnil Heppel.

»Bedarija!« je vzkliknil Clay. »Tista njegova drobna, špičasta brada...«

Toda Heppel je medtem, ne da bi odgovoril že stopil v voz.

»Imate prav, Dale,« mi je rekel slikar, »treba bo še enkrat temeljito preštudirati naše prijatelje na Lincotu, da bomo našli igralca, ki nam manjka.«

CETRTO POGLAVJE

Sir John Baxter nas je pričakal z avtom na postaji. Prsti so mi otrpili, ko mi je stisnil roko, slikarjev kovček pa je vrgel na streho limuzine s takšno lahkoto kot da bi bil prazen. Med vožnjo ni spregovoril niti besedice.

Lincot je bil star menda že nekaj sto let. Ko sem zagledal staričkave mrzle stene gradu, sem imel občutek, kakršnega bi imel človek, ki je stopil zvečer v svoje stanovanje in zagledal na svoji mizi prho lobanjo. Eno izmed oken na terasi je bilo zastrto. To je bila najbrž knjižnica, kjer je še včeraj ležalo truplo lorda Arthurja.

Oddahnil sem si, ko so se odprla velika hrastova vrata in sem s Heppelom in Clayem stopil v prostorno sobo. Slikar je bil videti vznemirjen: v obraz je bil blede, oči so mu nemirno begale po prostoru. Detektiv je bil očividno popolnoma ravnodušen; imel sem občutek, da mu je vse skupaj na moč dolgočasno.

Sluga je spregovoril nekaj besed z novim gospodarjem. Imel sem priložnost, da sem si podrobneje ogledal mladega Baxterja. Njegove oči so ležale globoko pod obrvmi, njegov obraz se mi je zdel surov. Vsa njegova pojava mi je vzbujala občutek — sam nisem vedel zakaj — da se za njegovo počasno, okorno zadržanostjo skriva nebrzdana, divja narava.

Sluga je bil očitno zelo ponosen na svojo livrejo in na službo, ki jo je opravljal na Lincotu, in nemara tudi na to, da je bil prvi, ki je našel truplo lorda Arthurja. Bil je srednjih let, plešast, vzvišen: nam, ki smo spremljali njegovega gospodarja, ni privoščil niti pogleda.

»Freeman pravi, da je doktor Gillman že tu,« je rekel mladi Baxter detektivu.

»Tedad bi se, če dovolite, takoj lotil dela,« je odvrnil Heppel. »Kje je truplo?«

»V spalnici...«

Zgoraj na stopnicah se je pojavila vitka postava mlade ženske.

»Delia,« je rekel sir John, ko je prišla dol, »to je Mr. Heppel s Scotland Yarda, Mr. Clay in Mr. Dale. Miss Eyre.«

Njena roka je bila mrzla in njene velike oči so imele barvo vlažnih turkizov.

»Vam lahko kaj pomagam?« je vprašala.

Heppel je z nasmehom odkimal. »Hvala, miss Eyre, za zdaj ne.«

dni pozneje zadela kap. Sedaj torej igra na Lincotu dvojno vlogo: skrbno gospodinj in nesrečno vdovo. Stari Baxter je bil sila tenkočuten: ni hotel žaliti njenega plemiškega ponosa, zato ji ni plačeval niti penija.«

»Kaj pa Mr. Hope?«

»Človek, ki o sebi ne zine niti besedice.«

»Kakšen vtis je napravil na vas?«

»Velik dedec, precej debel. Vedno skrbno obrit. Tih, prihuljen, skledolizec. Preden je prišla na Lincot Delia, je bil lordov tajnik.«

Ura v bližnjem stolpu je odbila pol enih.

»Gremo?« me je vprašal Clay.

»Jaz?« sem vprašal začudeno.

»Nekoga vendar moram imeti, ki ga bom lahko moril s svojimi teorijami.«

Odklonil sem. Rekel sem, da nimam ničesar pri sebi.

»Posodim vam, kar potrebujete,« je rekel slikar.

V tem primeru sem že raje stopil do bližnje gostilne in telefoniral slugi, naj mi prinese kovček na postajo.

Ko sem se vrnil, sta bila slikar in detektiv že na cesti. Opozoril sem Claya, da je njegov rumeni plašč za tako potovanje skorajda neprimeren. Vprašal me je, če sem mislil, da si

Kratko popravljane

(Humoreska)

Ko je Julij Cezar pisal svoje »Komentarje galskih vojn« ali še kasneje, ko je Homer pisal svojo Odisejo — je imel položaj ljudi »od peresa« za razliko od današnjih dva poglavitna elementa: prvič, ljudje od peresa so bili prepuščeni sami sebi in drugič, ljudje od peresa ob izdaji svojih del niso bili prav nič vznemirjeni.

Toda dandanašnji pisci so po zaslugi drugega elementa bolj dinamični in vznemirjeni in lahko, če imajo zdravo srce, doživijo veliko starost.

Se ko sem bil majhen, je učiteljica opazila, da pišem zelo lepe stavke. V gimnaziji so profesorji ugotovili, da imam zelo lep stil. Tudi v ljubezni sem imel srečo, kajti dekleta so občutila v mojem dvorjenju neko čudno poetičnost. No, in dandanes me na vseh konferencah silijo, da govorim, da pišem referate, ker so tovariši opazili, da zelo sugestivno iznašam probleme. Vtepli so mi v glavo, da sem pisec, a jaz, da si polaskam, sem napisal zelo lepo zgodbo z družbeno tematiko. Oddal sem jo uredniku. Naševal kakor vsak začetnik sem prišel na razgovor že po treh mesecih. Urednik je pobrskal po predalih. Našel je neke rokopise iz osemindesetdesetega leta, neke druge iz enainpetdesetega leta, celo par svojih rokov, ki jih je že leta iskal doma, in končno je prišla na vrsto tudi moja zgodba, malce zmečkana, toda vseeno čitljiva. Takoj sem sprejel, da jo ponovno prepišem in prinesem. Léd je bil prebit, ker mu je bilo všeč moje stališče, polno razumevanja. In ko sem jo naslednji dan spet prinesel, jo je pričel takoj brati. Ko je bral, je trikrat prišla tajnica, štirikrat je zvonil telefon, osemkrat so prišli njegovi sodelavci — bral je, kratkoma uro in pol. Potlej se mi je nasmešnil, rekoč, da je zgodba odlična, zelo aktualna, da se strinja z najnim nadaljnjim sodelovanjem in da bo zgodbo vseka-

kor objavil. Pravzaprav, je dodal, da jo malce popravim in jo prilagodim splošni fiziologomiji lista.

Tri tedne kasneje mi je sporočil, da je zgodbo po kratkem popravljaju oddal glavnemu uredniku. Čez tri tedne mi je ta sporočil, da jo je glavni urednik prečital ter jo oddal stilističnim in lingvističnim urednikom. Nje ni bilo treba dolgo loviti. Po nepolnih petih tednih mi je eden izmed njih sporočil razveselljivo vest, da bo zgodba izšla v eni izmed naslednjih števil.

Z mrzlico sem listal po vseh naslednjih številkah, toda ko sem že hotel vreči puško v koruzo, nekega dne zazvoni telefon iz redakcije. Odletel sem, čeprav je preteklo že več kot leto dni mojega pričakovanja.

— Poklicali smo vas, so mi rekli, — da bi vam izplačali honorar za vašo »Družbeno kroniko«.

Zmehčano sem gledal uslužbenko, ta pa je kometno izvlekla izvod časopisa, obrnila stran štiri in mi jo pomolela pod nos. Bral sem od naslova, ki mi je bil popolnoma neznan, do teksta, ki mi je bil prav tako neznan. Vse, kar mi je bilo znano, je bilo ime pod člankom, natisnjeno v nonpareju.

Radoje Radovanović

KITAJSKI HUMOR

Ekonomist dr. Edward Campion Acheson je bil pred leti na Kitajskem v posebni misiji in je pri nekem kosilu prisostvoval razgovoru o tem, kako vsaka država izraža v svojih pregovorih osnovne življenjske resnice. Kitajcem je bilo težko prevesti celo vrsto pregovorov, kot na primer: »Iz malega zraste velik hrast,« »Nagrmadeni prah tvori goro« itd. Toda neki pregovor je Kitajcem naredil posebne preglavice. Niso mogli namreč najti ustreznega prevoda iz angleščine v kitajščino za »Malo pameten, zelo nor.«

Naslednji dan zjutraj je neki kitajski filozofski »vznjakovič«, ki je prisostvoval razgovoru, telefoniral dr. Achesonu: »Nocoj sem razmišljal in verujem, da sem našel adekvatni pregovor. Mi na Kitajskem pravimo — Tisti, ki gre zgodaj spat, da bi prihranil sveče, rodi dvojčke.«

»Oj, Celje, ti mesto belo!«

Nobenega dvoma ni, da Celje ni belo, zato tudi ne more nihče dvomiti v resničnost tridesetletnega takta pod gornjim naslovom. Pozimi imamo recimo bel sneg, ki je tako dolgo bel, dokler ne postane črn; spomladi in poleti lahko vidimo bele oblake; jeseni se vali iz dimnikov bel dim. Z ulic se kdaj pa kdaj dviguje bel prah in ljudje se kar ne

morejo nagledati beline svojih oblek. Če upoštevamo še, da imamo tudi nekaj belih hiš in da nosimo bele srajce — je naše mesto resnično belo. Samo kdor je slep za belino, je ne vidi, toda s takšnim tičem brž h okulistu, kjer bo, čakajoč na ustrezen pripomoček, kaj kmalu pričel gledati belo.

CELJSKA VODOVODNA IDILA

(Po Aškercu)

Po cevi not nekaj šumi,
glasove nekakšne podi,
v naročaj jih pipice tira;
lanc čaka postavljen pod njo,
če kaj bo kanilo na dno,
vse (tiho žal) sakramentira.

P. S.

Bo polna zopet vodovodna struga,
ko bo od kod pritisnila odjuga?

OGLAS

Specialist za izdelavo vseh vrst statotov išče interese, ki bi jim lahko izdelal statute. Cenjene ponudbe poslati pod »Hitra metoda. Letni zaslužek milijon 800 tisoč dinarjev«.

DRUŽINSKI ČASOPIS

Slovenci so že od nega dni radi sobirali sode in so torej vsaj v ustnem novičarstvu med najstarejšimi »cajtingarji«. Ko pa se je na Slovenskem udomačila obrit in so pričeli rokodeliti z novicami, je težnja po informativnosti rasla in rasla.

Dandanes so številni časopisi že premalo. Sleherno društvo ima svoje glasilo in hišni sveti se zavzemajo za njih.

Zato je tudi oče Grča sklical sestanek zbora družinskih jedcev in razglasil, da bodo pričeli z izdajanjem štirinajst dnevnika. Mati je s samoupravnim kritičnostjo nekaj godrnjala, subjektivne sile — Janez, France, Mihec in Metka pa so se z očmi sporazumeli, da jim to pri prestopu praga carstva življenja pomeni brzčas kariere.

Grča je razdelil posel. »Jaz bom glavni in odgovorni — pika! Mati bo objavljala jedilnik, vi pa boste brali, se učili in splošno pisano besedo. Pod »razno« ni pripomb; lahko pričnemo!«

Družina je zaživela. Subjektivne sile so razmnoževale časopis, brale in se učile, oče je pisal in v zadnji številki napovedal, da ta družina in povabil subjektivne sile, da ga silno pregledajo, kajti Janez se je to pomlad pripravil na zrelostni izpit. Sloves Grče je rasel in že so ga vabili, da prevzame mesto odgovornega urednika časopisa hišnega sveta na bulevaru bodočnosti, toda...

Grča je patriarhalnim pestem običajno pustil svobodo domačega glavarja in to je subjektivne sile revoluiralo, da so izdale ilegalni bilten z uvodnim člankom: DISKRI-MINACIJA SAMOUPRAVLJANJA. Stavki podnaslova: OČETOVE PESTI »NELINIJSKE«, »SUBJEKTIVNE SILE« so prebedele noč v samokritičnem joku. Boj proti deformacijam medsebojnih odnosov! so Grčo primacijam medsebojnih odnosov! ki so pravile do treh vodk in treh viskijev, ki so doma sprostile uničujočo strokovno kritiko, na katero so se subjektivne sile že vaaprej pripravile z dvojnimi podlagami na zadnji plati blata.

Mati je objokana priznala napako nekonstruktivne kritike, subjektivne sile so se umaknile v sobo in glodale poraz z mislijo na jutri; Grča pa je zmago zalil s samogolnim monologom z vodo v menzi podjetja.

Družinski štirinajst dnevnik pa je prinesel dopolnilne člene o pravicah in dolžnostih subjektivnih sil, kjer je Grča posebej poudaril kazensko odgovornost za ilegalno izdajanje nedovoljene literature.

— nik

CEPCIJA

Tovariša Boštjana so zdravniki poslali v zdravilišče, da bi si tam pozdravil čir na dvanajsterniku. In tako je prišel v življenju prispel pred Zdraviliški dom s kovčkom v roki. Na nekih vratih je prebral napis RECEPCIJA.

»Kaj je pomeni ta napis?« je pomislil. »To mora biti še kaj močnejšega od kontracepcije!«

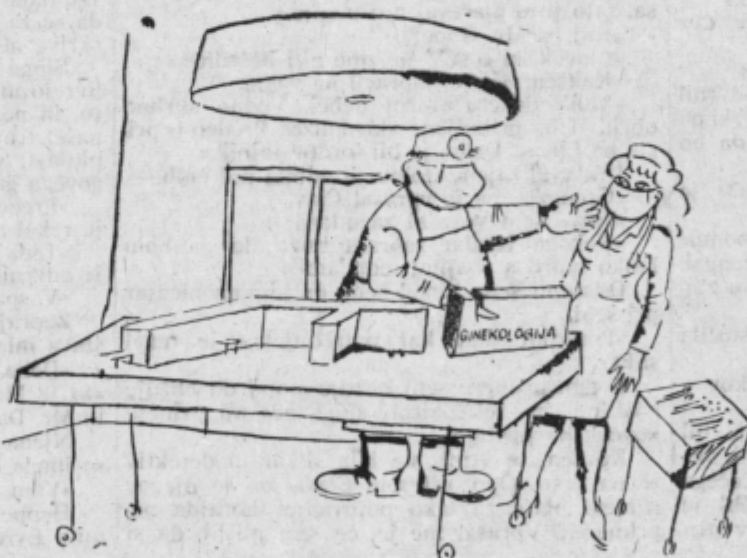
Kajti bil je tovariš Boštjan dober tarokist in je vedel, da je tudi pri taroku RE-več kakor KONTRA.

NJENA VOLJA

Spela je umirala in mož je žalosten slonel ob njeni postelji. Uprla je vanj svoje zdaj nič več stroge oči in mu šepnila:

»Umiraj bom, zares bom umrla, boš videl! Kaj pa ti praviš k temu, kaj?«
»Oh, nič, prav nič,« je kakor po stari navadi odvrnil mož. »Ti že veš, Spela! Se vselej je tvoja ohveljala!«

PREDLOG ZA REŠITEV

...Operativni poseg!

zmenil za nas, čeprav smo morali pritegniti nase pozornost s svojim čudnim videzom. V tej množici smo iskali nekoga, na katerega bi se lahko obrnili, dežurnega oficirja ali kaj podobnega. Končno se je pojavil neki narednik, ki je bil zaradi nečesa videti »bolj predpostavljen« od drugih. Pojasnili smo mu, kdo smo in ga prosili, da nas prijavi komandantu ali dežurnemu oficirju. Pristuhnil je, »vzel stvar na znanje« in — izginil. Zaman smo ga čakali. Našli smo drugega narednika. Tudi ta je po našem pojasnjevanju pokimal z glavo in se nekam izgubil.

Ko smo ga tako čakali, sta se pojavila dva oficirja kraljevske jugoslovanske vojske. Togo sta se spuščala po širokem stopnišču v halo. Spominjala sta na nekaj staromodnega, preživelega, na operetni figuri z neke predvojnne predstave; vidno sta odstopala od hitce vojaške sredine. Šla sta mimo nas, ne da bi se jima sanjalo, kdo smo. Njuna pojava je še bolj razdražila od čakanja našete živce. Prefekto je skoraj pol ure od prihoda, a še vedno nič. Tedaj se je pojavil tisti prvi narednik. Šel je mimo in se pri tem navedil, kakor da nas ne vidi. Očitno ni storil to, za kar smo ga prosili. Zavezniki oficirji in vojakji so se vedno hiteli sem ter tja ter popolnoma ignorirali našo prisotnost. Ni bilo mogoče več vzdržati. Ustavili smo prvega narednika in pričeli križati nanj — najboljši Poduje v angleščini. Vpili smo: »Mar se tako sprejme zavezniki vojsko! Prihajamo iz borbe k našim zaveznikom, pa nas nihče ne pozdravi, marveč se nas vse izogiba!« itd. Naredili smo tak hrup, da so le opazili.

Obe sta bili užaljeni in sta stopili pred starega kozla, ki je bil tudi sodnik.

»Tale tukaj me je žalila, ko mi je rekla, da sem kozla. Zato ji to strogo obsodi!« Tako je rekla prva koza in prav to je rekla tudi druga koza.

»Če sta užaljeni, ker sta slišali resnico o sebi, potem sta res pravi kozli!« je dejal kozel — sodnik. »Nobene ne bom obsodil!«

»Se sam naju žališ, ko naju imenuješ kozli!« sta se razburili obe. »Nespodoben sodnik si in sam si pravi stari kozel!«

»Zdaj pa sta vedve žalili mene!« se je razjezil kozel. »Zato vaju bom strogo kaznoval. Kajti nisem jaz samo navaden kozel, ampak sem tudi visoka sodna oblast!«

In obsodil je vsako kozo na globo petdeset lepih, črnih, okroglih bobkov. Seveda je takšna kazen imela predvsem le nekakšen simboličen pomen.

KOZJE SODIŠČE

Srečali sta se dve kozi.

Prva je dejala drugi: »Ti si kozal!«

Druga je odvrnila prvi: »Ti si kozal!«

Nov pettisočak

Nov denar? Nov pettisočak? Mor-da. Toda, kot kaže, so si ga izmislili tisti, ki jim je žogobrc postal — denar. Kajti namesto ničel, so narisali žoge. Moč navade. Koliko pomeni ena žoga? Pri nas sicer ne veliko, drugod pa...? — Na vsak način pa je osnutek novega posebnega pettisočaka zrcalo posebnih razmer, ki veljajo za nogomet... Naj živi nogomet, naj živi plačan

nogomet! Naj živi amaterizem! Ha, ha...

V SALEŠKI DOLINI SO REKLI:

...»Da bi delavke v novem lak oddelku v usnjarni ne zahtevale izboljšanih delovnih pogojev, če bi jim dali nekaj tisočakov mesečno več, kajti ogroženo zdravje bržčas le ni primarna zadeva, čeprav vsi o njem govorijo.

...»Da bo mleka kmalu dovolj za vse, čeprav vemo, da mlečnost krav le počasi raste kot število novih prebivalcev Saleškega bazena.

...»Da je prav, če imajo nekateri po tri družbena stanovanja, kajti vsi niso strokovnjaki, čeprav se mnogi tri do štiri članske družine tiščijo v enosobnem stanovanju.

...»Da je velenjska samopostrežna družbena prehrana edinstvena, kar ni moč oporekati, kajti je edina, kjer dobiš samo eno jed na izbiro.

...»Da ni potreben ta in ta časopis občanom, kar ho držalo le, če ne znajo drugo kot saleško abecedo.

— bič

UKRADENA KOKOŠKA

Urši Drgajsovi je kar čez noč izginila kokoška, zaprta v kurniku na dvorišču. »Okradena sem!« je vzkliznila in pohitela na postajo LM.

»Usmilite se me in mi pomagajte najti tatu!« je vila roke.

Pa je miličnik pripravil papir v pisalnem stroju:

»Ime, starost in bivališče?«

»Čopka, stara dve leti in pol...«

»Ne, ne! Svoje lastno ime in starost povejte!«

»Pa saj mene nihče ni ukradel!«

»Najprej potrebujem podatke o lastnici kokoške.«

»Uh! Neznansko ste sitni! Svojih let vam pa zares ne izdam, nak! Ra-je pri priči odidem! Kokoško pa naj kar obdrži, kdor jo ima...«

Lučka: Kaj pa ti, Mihec, tako umazan in neumit? Se greš maskarado?

Mihec: »Kje pa, trapa! Stanujem v četrtem nadstropju, pa se ne morem umivati, četudi bi hotel!«

PRVA PARTIZANSKA MISIJA

DR. SERGIJE MAKIEDO

Kasneje se je izkazalo, da je zadevo nekoliko zamešal z mišlenskimi pojmi. Italijani so nam zaupali, da je zavezniki komanda v zgradbi bivše prefektуре. Tja smo se hoteli odpeljati z avtomobilom — in nanj obesiti zastavo — kakor je predlagal Armada, toda avtomobila ni bilo nikjer. Namesto tega smo Armada, Rebula in jaz najeli kočijo. S seboj smo vzeli tudi tolačaka Poduja. Pred zavezniki komando smo doživeli novo razočaranje. Pred vrati sta stražila dva karabinerja v popolni narodni uniformi. Bali smo se, da nas bosta ustavila, da bo prišlo do pojasnjevanj, sporov itd. Toda ne, ko smo se jima približali, sta stopila mirno, pozdravila in nas spustila mimo.

brez vprašanja. Gotovo naju nista spoznala. Kako bi nas tudi naj v naših čudnih uniformah! Delno v Starigradu delno na Visu nam je namreč uspelo zbrati dovolj predvojnih jugoslovanskih in nemških mornarskih uniform, v katere smo oblekli častnike »Bakras«. Na glavah smo imeli nemške kapetanske kape s peterokrako zvezdo! Ostala posadka je bila oblečena zelo pisano, v glavnem v zaplenjene italijanske uniforme.

Stopili smo v glavno halo prefektуре, ki je bila sedaj sedež komande 86. vojne cone, ki jo je vodil, kakor smo izvedeli kasneje, britanski general Trollop. V hali je vrvež oficirjev in podoficirjev, ki so hiteli na vse strani. Nihče se ni

PRVI »DIPLOMATSKI« INCIDENT

Prvi »diplomatski« incident so izzvali naši ranjenci. Takoj ko smo pristali, je italijanski vojaški zdravnik dr. Ubertali odšel iskat bolnišnico, v katero bi lahko spravili ranjence. Ni trajalo dolgo, ko se je pred »Bakrom« ustavilo 5 ali 6 italijanskih vojaških ambulantnih vozil. Ubertali je uspelo zagotoviti namestitev ranjencev v vojaški bolnišnici. Toda ko so naši tovariši prispeli v bolnišnico, je prišlo do pravega protesta. Uprava bolnišnice je namreč hotela ločiti ranjenke od ranjencev in jih prenesti v drugi trakt bolnišnice, kakor so določili italijanski vojni-sanitetni predpisi. Naši ranjenci so se temu uprli in zagrozili, da se bodo vrnili na ladjo, če jim ne bodo dovolili ostati skupaj. Zaman so jih zdravniki in bolničarke mirili. Na koncu je prišlo do toliškega hrupa, da so morali Italijani popustiti in pustiti ranjence v sobah druge poleg drugih.

V ZAVEZNISKEM POVELJSTVU ST. 86

Ko smo izkrcali emigrante in poskrbeli za ranjence ter zavarovali ladjo s stražo, smo se odločili za rešitev glavne naloge, to je za vzpostavitev stikov z zavezniskim poveljstvom.

Preteklo je že pet ur od našega prihoda v Bari, a se še vedno noben zavezniki vojak ni pojavil v bližini »Bakras«. To se mi je zdelo čudno. Armada je že od prihoda trdil, da bi se morali takoj javiti mestnemu poveljniku, da nas zavezniki komandant čaka, ker smo po »uradnih pravilih« dolžni, da ga prvi obiščemo.

1 Rekonstrukcija celjske pekarnice - da ali ne?

Kadar v Celju govorimo o kruhu, to prav gotovo niso lepe in pohvalne besede. Da je celjski kruh slab — včasih preveč, drugač pa spet premalo pečen — to že dolgo vemo; toda dlje kot do te ugotovitve doslej še nismo našli poti. Ko so pred štirimi leti v Gaberju zgradili novo pekarno, smo se oddahnili, pa ne za dolgo. Še naprej smo jedli slab kruh in že lani smo zvedeli, da je peč v novi pekarni že iztrošena in da se lahko vsak čas sesuje.

Ko smo se pred dnevi oglašili na celjski gospodarski zbornici, je bil tam sestanek s poslovodji celjskih pekarn. Izrabili smo to priložnost za pomenek o rekonstrukciji gaberske pekarnice ter zaprosili za njihovo mnenje o tem, za koliko časa bo taka rešitev krila potrebe celjskega mesta. Najprej nas je presenetila vest, da je predvidena rekonstrukcija gaberske pekarnice samo začasna rešitev. Zdaj bodo namreč montirali tri nove parne peči, ki pa ne bodo bistveno povečale pekarninih kapacitet. Strokovnjaki pa zagotavljajo, da bo s tem rešen vsaj problem slabe kvalitete kruha.

Rekonstrukcija gaberske pekarnice bo veljala približno 35 milijonov dinarjev, bo pa reševala situacijo samo tri leta. Takrat bo pred celjsko občinsko skupščino nov problem: okrog 450 milijonov dinarjev za gradnjo nove pekarnice. V teh letih se bo namreč potrošnja kruha močno povečala, poleg tega pa bodo verjetno prenehale obratovati vsaj nekatere stare, iztrošene pekarnice, ki zdaj še komaj lahko pečejo kruh. Rekonstruirana gaberska pekarna pa ne bo imela možno-

sti, da nadomesti vse te izgubljene kapacitete.

Prav nič ni čudno, da se ljudje — upoštevajoč ta dejstva — vprašujejo, če je sedanja rekonstrukcija gaberske pekarnice smotrna rešitev. Ali ne bi bilo bolje že zdaj zbrati 450 milijonov dinarjev in s tem »rešiti«
teh 35? Toda za to menda ni denarja.

Ker zdaj iz dneva v dan tudi rekonstrukcijo odlagajo, se nam kaj lahko primeri, da se bo lepega dne peč v Gaberju sesula in bomo Celjani ostali brez kruha. Če je rekonstrukcija gaberske pekarnice res najbolj pametna rešitev, bi jo bilo treba čimprej začeti. Vsak teden odloga več nas pripelje bliže hmeljarski sezoni, ko potrošnja kruha vsako leto izredno poskoči. Takrat pa bo rekonstrukcija, ki bo v pekarni vsaj za tri tedne zavrla proizvodnjo, nemogoča. Celjsko podjetje »Veležitar«, ki skrbi v Celju za preskrbo s kruhom, bo sicer tudi v času rekonstrukcije poskrbelo za dovolj velike količine kruha. Razumljivo pa je, da bi bilo v času obiranja hmelja — ko se potrošnja kruha nenormalno dvigne — to nemogoče, ali pa vsaj skrajno težko.

Zanima nas torej, kje se je rekonstrukcija gaberske pekarnice zataknila in kdaj bodo z njo začeli.

2 Odmev na »različne metode«

Ko sem v zadnji številki vašega lista prebrala gloslo Različne metode, sem se odločila, da tudi jaz napišem nekaj misli o ocenjevanju.

Način ocenjevanja je izredno važen. Popolnoma se strinjam s tem, da je ocena večkrat odvisna od trenutnega razpoloženja pedagoga. Če je predavatelj na primer dobre volje in sprašuje dijake, ki so med oceno 1 do 2, si bodo povečini vsi popravili oceno na 2. Ker je dobre volje, jim bo morda celo pomagal. Drugič pa, ko pride v razred recimo »nataknjen«, joj tistim, ki ne znajo, da bi stresali znanje iz rokava! Letijo nezadostne ocene.

Važen je tudi odnos do ocenjevanja. Če na primer dijak nekaj ne zna, pa pedagog zagrmí nanj: »Slabo, narobe!«
ali kaj drugega, se dijak, ki je morda snov obvladal, pa se mu je zataknilo (povsem človeško), prestraši in zmede. Predavatelju se seveda ne zdi vredno, da bi malo počakal, da bi se dijak zbral, pač pa ga raje pošlje v klopi.

Drugod spet se predavatelji trudijo, da bi iz dijaka »izvlekli«
čimveč, da bi dobil čim boljšo oceno. So končno tudi taki primeri, ko dijak, ki ima pri vseh predmetih lepe ocene, določenega predmeta ne zna, pa mu predavatelj spregleda (pač ker je

dober dijak) in dà lepo oceno in narobe, ko dijaku s slabšo splošno oceno predmetov ne »prizanes«.

Velikokrat je ocena odvisna od same sreče. Če si »srečno«
vprašan, dobiš mimogrede petico, ne da bi ti bilo treba snov v celoti znati. Narobe pa si seveda lahko vprašan prav to, česar ne znaš.

Ob tem je seveda lahko najbolj objektivno le javno ocenjevanje, ki je pravzaprav v duhu reforme. Toda v praksi se le malokje uveljavlja, morda zato, ker prosvetni delavci menijo, da za ocene ne bodo »barantali«. Takšno gledanje na javno ocenjevanje je nepravilno. Zakaj ne bi smeli dijaki izraziti svojega mnenja o tovariševi oceni?

P. S. uredništva: To je bil prispevek dijakinje. Pričakujemo, da se bo oglašil tudi še kdo drug, zlasti, ker je K. T. načela vprašanje javnega ocenjevanja. Gotovo bi bilo zanimivo vedeti, kaj dejansko mislijo o tem tudi prosvetni delavci!

VLADO SMEH: Maske dol

(ODLOMKI IZ HUMORISTIČNE NOVELE)

Stefan Frakelj je ležal na svoji postelji oblečen. Okoli vratu je imel napeljano vrstico balona, ki je kakšen meter nad njegovo glavo mirno opletal sem ter tja. Glavo je imel zasuto s konfeti in po životu je bil prevezan z raznobarnimi trakovi. Na čelu je imel mrzlo oblogo. Poleg njega je ležalo prikupno žensko bitje...

Pravkar se je začel prebujati. Če zapišemo, da ga je bolela glava, bomo povedali pre malo. Imel je občutek, da mu jo bo razneslo in dozdevalo se mu je, da je glava polna dinamita, ki ne more razgnati trde koščene skorje njegove lobanje. Nekajkrat je presunljivo zastokal in se prijel za glavo. Potlej je odprl oči in se razgledal po sobi.

— Eno okno z razbitim steklom, omara poleg... aaaau..., na njej kovček... Tukajle budilka... Kaže, da sem doma.

Olajšano si je oddahnil.

V tistem hipu pa se je primerilo dvoje: zagledal je dekle v svoji postelji in hkrati je vstopila gospa Korenček — njegova gospodinja. Hitro je potegnil odejo birju poleg sebe preko glave, vendar ni bil go-

ČUJE SE ODMEV KORAKOV... MILIJONE KORAKOV, TISOČERIH NOG. KORAKOV, RAZPETIH V ZGODOVINI NARODA, OD SUHORJA DO BELIH VOD — VČERAJ, DANES PRED DVAJSETIMI LETI, JUTRI... MOSKIH KORAKOV, KI SO SEJALI STRAH IN VESELJE, ZA SEBOJ PA PUSČALI VESELJE IN STRAH NOGE, KI NISO KLECALE V STRAHU, MRAZU; NOGE, KI SO TEPTALE IZRODEK NESPOKOJNIH MATER. SO KLECNILE V FEBRUARSKEM BLATU SAMO ZA HIP, DA BI LAHKO UTRUJENO TELO POLJUBILO SLOVENSKO ZEMLJO.

Po skoraj dvajsetih letih smo obiskali ljudi in ozemlje, na katerem je legendarna XIV. divizija prestopila Sotlo. Nekdanji predsednik krajevnega osvobodilnega odbora je bil tega dne na sestanku. Naprosili smo ga, da za naše bralce opiše tiste dni pred dvajsetimi leti. Tovariš Joža Jurak, nam je rade volje ustregel in nas popeljal do nekdanje Sotline struge. Danes namreč Sotla ni več tam. Nova železniška proga od Celja do Kumrovcva jo je za nekaj desetnih metrov odrinila proti Sedlarjevemu. Ostal je Sotlin rokav, ki je danes prekrit z ledom, iz katerega štrlijo odmrle rogozove palice in stare, zveržene vrbe, nemi spomeniki preteklih dogodkov.

»Tisto noč pred dvajsetimi leti, ali točneje januarja 1944. leta je bilo v naši dolinici na levi strani Sotle sorazmerno mirno. Na desni, to je na slovenski strani je bil slovenski življenjski prelaz. Visoke žične ovire in minska polja pa so bila meja »Tretjega Reicha«
— nova domovina Kočevarjev in Besarabcev, ki so se že v zgodnjih večernih urah umikali v hiše. Le nekaj slabotnih luči iz njihovih domov je pričalo, da so tam še ljudje. Na naši, hrvaški strani pa se je zvečer življenje šele začelo. Ponoči si k nam niso upali ne belci, ne ustaši, ne Nemci. Takrat smo svobodno zadihali in zaživeli. Ponoči 15. januarja je k meni z našim terencem prišel nepoznan partizanski oficir in mi sporočil, da moram sklicati sestanek terenskih aktivistov, na katerem bi poiskali primeren teren za prehod Sotle. Čez katerega bi se prebila udarna XIV. divizija v Slovenijo. Ko so proti jutru široka oficirjeva ramena utonila v noč, smo se samo spogledali.

»Naslednje dni smo začeli previdno z delom. Po nekaj dneh smo našli primeren prostor, dovolj skrit in varen. To je bilo skoraj 2,5 km pred Kumrovcem. Tjakaj smo prepeljali tudi posebej za to pripravljena smrekova bruna in jih skrili. V gradbeni in pripravljalni odbor nas je bilo določenih 11: NIKOLA in MIHA REGVAT, MARTIN in RUDOLF BRACUN, IVAN GRAH, FRANJO MRKŠA, DRAGUTIN PR-TENJAK, DRAGO MAČEK in KARLO MAUKO s fantom, ki se je takrat pri njem na žagi učil. Za prehod smo vse pripravili. Tistih nekaj noči smo prečuli v pričakovanju. Dnevi so se vlekli v nedogled.

Štirinajst dni po prvem sestanku je pri meni okrog enajste ure ponoči zopet potrkalo. Terenski aktivist je pripeljal tri divizijske oficirje, ki so

PO SLEDEH ŠTIRINAJSTE DIVIZIJE PO DVAJSETIH LETIH

ČEZ SOTLO...

prišli pregledat pripravljen prostor. Po kratkem pomenku, so oficirji ugotovili, da izbran prostor ni najprikladnejši. V slabi mesečini smo se nato odpravili ob Sotli navzgor, vse do Pokleka, kjer se je neki oficir, ki so mu pravili inženir, ustavil in vzkliknil: »Poglejte tovariši, to iščemo!«
Bilo je izpod graščine pri Pokleku, kjer je Sotla s svojim koritom pridrla skoraj do ceste, ki vodi iz Pavičev v Zagorska sela.

6. januarja je divizija prispela v vas Brezakovac ter Zagorskih sel. Borci so se razpodelili po hišah in zaselkih. Nas enajst jih je dočakalo v Zagorskih selih. Obvestili so nas, da moramo biti ob prvem mraku pripravljeni za izgradnjo mostu.

Nekdanji aktivist, ki je bil določen za vodstvo tehničnih del mostu, živi še danes kot žagar malo nižje na Sotli. Ob obisku nam je opisal potek gradbenih del mostu: »Kot je že povedal tovariš Jurak, je bilo nas enajst pripravljenih. Po prvem mraku smo takoj začeli z delom. Nekaj tovarišev je začelo podirati smreke v pokleškem parku, drugi pa smo pod vodstvom nekega oficirja pripravljali hlode za most. Ker je bila Sotla na tistem delu precej globoka, smo morali hlode s čolni prevažati čez njo. Čolnov nismo imeli, zato smo namesto njih uporabljali korita za čiščenje zaklanih svinj. Delali smo hitro in tiho. V nekaj urah je bil most postavljen in minska polje očiščeno. Med tem, ko smo na brune pribijali zadnje deske je pripravljen kurir že hitel po divizijo, nekateri tovariši pa so rezali zadnje žične ovire.

Najveličastnejši in najtežji trenutki so bili, ko so mimo nas korakali prvi borci. Bili smo presenečeni in presrečni. Par sto ljudi, ki so se med tem zbrali, je nemo zrl v nepregledno kolono dobro oboroženih borcev, ki so drug za drugim hiteli mimo nas. Borci, ki so prestopili Sotlo, so padali na kolena v blato in poljubljali zemljo...

Takoj, ko so se na drugi strani v temi izgubili tudi zadnji borci, smo most razdrli. Nato smo še dolgo v noč prisluškovali. Vsenaokrog je

vladal mir, le nekaj psov na oddaljenih kmetijah je začelo lajati. Naš aktivist — vodič Franc Rupnik jih je previdno in varno vodil proti Zedam...

Tekst in slike
Janez Sever

Zgoraj: Joža Jurak, spodaj: Karlo Mauko

3 Alkoholizem je družbeno zlo

V šmarski občini so na pobudo občinskega odbora SZDL osnovali poseben aktiv za boj proti alkoholizmu. To je sovražnik, ki se pritajeno vti-hotaplja v delovne kolektive in med mlade ljudi. Strniti je potrebno vse sile in se proti pijančevanju odločno boriti. Za predsednika aktivna so izvolili dr. Branka Lubeja, ki je pred dnevi vodil prvo sejo. Vsem delovnim kolektivom so priporočali, da bi v podjetjih osnovali tudi podobne aktivne za boj proti alkoholizmu in ostreje preventivno postopali proti vinjenim na delovnem mestu. Prav tako so opozorili vsa gostinska podjetja, naj se dosledno opirajo na predpise, ki ne dovoljujejo točenja alkoholnih pijač vinjenim osebam in mladoletnikom. V tesni povezavi z organizacijo RK in zdravstveno službo ter političnimi organizacijami upajo, da bodo lahko uspešno odpravljali pojave alkoholizma.

tov, če je storil to dovolj urno. Namreč obraz njegove gospodinje in njene srepo uprte oči v tisti del postelje, so nedvomno dokazali njegov počasen refleks.

— Dobro jutro, — mu je voščila.
— Dobro jutro! Ste že pokonci? To Frakljevo vprašanje je bilo

povsem neumestno, saj je budilka na njegovi nočni omarici kazala, da je že poldne.

— Tovariš Frakelj, podnajemnik pri družini Korenček (to sem jaz)! Pustiva sentimentalnost ob strani, pozabiva, da sva se vsa leta dobro razumela in da ste vse točke najine podnajemniške pogodbe do pičice izpolnjevali. Pozabiva, da sem vas imela rada kot svojega Gregorja. Pozabiva, pravim. Prvega se morate izseliti.

— Toda, gospa Korenček. Kje je vaša legendarna dobrotja, kje vaše materinsko srce, da me sredi zime postavljate na cesto.

— Prav imate... Moje materinsko srce ste izigrali... Krepko se je useknila:

— Tako rada sem vas imela... in zdaj ste si za vso zahvalo pripeljali dekle v posteljo...

Pričela je jokati.

Tudi Stefana je to ganilo, saj si je moral obrisati oči, kar je storil preprosto z rjuho. Potlej je pogledal del postelje, kjer je bilo dekle.

Odeja, ki jo je zakrivala, je izdajala njene lepe ženske okrogline.

— Gospa Korenček... Potolažite se. To je moja sestrčina, ki je sinoči dopotovala. Bilo je precej pozno, pa je prišla kar na maškarado. Ko sva prišla sem, vas nisem hotel buditi. Zares ni bilo moč dobiti ni-

kjer v mestu prenočišča zanj, čeprav sva obšla vse hotele in vsa gostišča.

— Tak torej. Zakaj mi tega niste takoj povedali. Prebudite že vašo sestrnico, pa pridita oba na zajtrk. Kako ji je ime?

— Mimi je... Mimica...

Nežno je razgrnil odejo. Vendar preveč, ker je razkril njene gole prsi. Napako je takoj popravil. Prijel jo je za nasek (preko oči je imela še vedno črno pustno masko) in dejal:

— Mimi!

Obrnil se je h gospe Korenček in ji zaupal:

— Ze od nekaj spi kot top...

Potlej je segel pod odejo in poiskal njeno roko.

Oči so mu hotele izskočiti iz jamic in lasje so se mu brez povelja postavili v »pozor«. Ko je uspel zajeti malce zraka, je spravil iz sebe:

— ... mrtva... mrrrrtvaaa!

Skočil je iz postelje in objel gospo Korenček:

— Na pooooomoč!... Mimi je mrtva... pomagajte!!

Prihodnjič: KAJ SE JE ZGODILO NA PUSTNI VECER?

Vladkovo prerezano oko

loči dan od noči

Usodna zgodba triletnega Vladka Postružina iz Saleka je stara že dobra 2 meseca, toda prizadevanja njegovih star-

PIRATI

druge svetovne vojne

KONEC »ATLANTISA«

Britanska admiralfleta je ukazala, da ob srečanju z vsako sumljivo ladjo takoj pošljejo poročilo. Toda »Atlantis« je reagirala — streljala je na ladje brez vsakršnega opomina. Polovici žrtev je vendarle uspelo, da so pred potopitvijo še obvestili najbližje vojaške centre.

V 20 mesecih gusarskih akcij je bilo na »Atlantisu« tudi po 1.000 ujetnikov vseh starosti in obeh spolov, pripadnikov okrog 20 narodnosti.

Jeseni 1940. leta »Atlantis« ni imela sreče. V 40 dneh ji je uspelo potopiti le eno ladjo. Toda že sredi novembra je v 48 urah potopila kar tri: dve norveški in eno angleško ladjo, ki je vozila tudi važne dokumente angleškega vojnega kabineta in pošto britanski visoki komandi za Daljnji vzhod.

Leta 1941 so nacisti potopili štiri ladje, med njimi egiptovsko ladjo »Zam Zam«, na kateri je bila poleg posadke tudi večja skupina Američanov.

Zavezniške ladje je zajela panika. Nobena pomorska pot ni bila več varna. Trgovske ladje so plule po stranskih poteh; vse težje je bilo tudi najemati posadke.

Vse leto je »Atlantis« križarila v vodah Indijskega oceana, 10. septembra pa je potopila dvaindvajseto in zadnjo norveško ladjo »Silvaplana«.

Novembra se je na »Atlantisu« pokvarilo izvidniško letalo, istega dne je bilo tudi domenjeno srečanje z nemško podmornico U—126, ki naj bi »Atlantis« oskrbela z gorivom. V času te operacije je bila ladja nemočna, da bi se branila pred morebitnim napadom. Poglavitni pogonski motor je bil razstavljen, da bi ga popravili. In kmalu potem, ko so iz podmornice raztovarjali gorivo, je prišlo tisto nepričakovano...

pričeli v celjski bolnišnici z operacijo.

Ob dveh popoldne pa so sporočili očetu, da upajo, da bo oko ostalo in da bo fantek znova videl. Seveda bo treba še zdravljenje, toda čeprav je otroku precej očesa steklo, so mu ga zaenkrat rešili. Ta izredno težka, specialna operacija je delo primarija dr. Jurka v celjski bolnišnici.

Ko sem pred dnevi obiskal Vladka na domu in ga povprašal, če kaj vidi, je odmajal in dejal: »Nič! Nočem več injekcij!«

Oče in mati pa sta še sedaj obupana in te dni bosta iskala nadaljnje pomoči pri znanem specialistu dr. Candru v Sarajevu. Prepričani smo, da bo njuna skrb poplačana s sinovim ohranjenim očesom.

Klančnik

PO 500 LETIH V OBJEMU SPRAVE

Nekoliko pozni smo že, toda slika nam je prišla šele sedaj v roke, da poročamo, o dogodku med obiskom rimskega papeža Pavla VI. na Jutrovem. Rimskega papeža je obiskal vse znamenite kraje ki so tesno povezani z svetopisemskimi zgodbami. Dogodek da je bil sedanji

papež prvi po dolgih stoletjih, ki je prestopil meje Vatikana in Italije, povečuje še srečanje, ki ga je v Jeruzalemu imel s carigradskim patriarhom Athenagorasom. Na gori Oljki je bilo srečanje baže zelo pristrčno. To vidimo tudi na sliki, kako se voditelja rimske in vzhodne cerkve objemata in poljubljata. To je prvo srečanje obeh krščanskih ločin po 500 letih neprestanih medsebojnih sporov in boja za oblast nad verniki. Carigradski patriarh sicer nima to-

Nenadoma je opazovalec zagledal v daljavi svetlo piko. Nekaj trenutkov zatem so se še vedno v veliki daljavi začrtale ostre konture velike vojne ladje. Bila je to angleška težka križarka »Dewonshire«, ki je plula v smer nemških ladij. U—126 se je takoj potopila. Kapitan podmornice je bil v tem trenutku na palubi »Atlantis« in tako je bila podmornica brez kapitana. Okrog »Atlantis« se je razlil velik oljni madež. Če bi se bili Angleži pojavili v bližini, bi jih verjetno začudilo, da takšnale miroljubna ladja pušča za seboj nafto. Toda angleški kapitan ne le, da ni opazil podmornice, pač pa se ji tudi ni hotel približati. Plul je v varni razdalji, da ga ne bi presenetil napad sovražnih torped. »Atlantis« se je oprijel edinega upanja — vzpostavila je radijsko zvezo z angleško križarko, pri čemer jo je hotela speljati na dosego torpednih ceví U—126. Toda kapitan križarke se ni hotel izpostavljati nevarnostim. Kakor so bili Nemci zviti jim je bil Anglež vendarle kos. Poslušal se je starega trika, ki naj bi izzval sovražnika, da bi odkril svoje karte: plul je namreč cik — cak. Na »Atlantis« je odredil izstreliti dve topovski salvi, vendar tako, da ne bi zadeli ladje. »Atlantis« ni odgovoril z ognjem. Radiotelegrafist na križarki je prejel sporočilo neznane ladje, da je to dejansko trgovska ladja »Polifemus«. Prišlo je do pojasnjevanj, zato je kapitan križarke zaprosil svojo komando, naj mu pošlje sporočila, če gre res za »Polifemus«. »Atlantis« je v tem času plula v krogu, čakajoč na razplet dogodkov. Njeno največje upanje je bila podmornica in njene torpedne cevi. Toda podmornica se ni hotela ločiti od »Atlantis«. Tako je upanje vse bolj plahnelo. Uro kasneje je kapitan angleške križarke dobil sporočilo, da omenjena ladja ni »Polifemus«. Trenutek zatem so »Atlantis« zadele prve granate. Že po tretji salvi je eksplodiralo skladišče municije in ladja se je pričela potapljati.

Kapitan »Dewonshira« je predvideval, da je v bližini podmornica in se sploh ni približal potapljačici se ladji. Nekaj minut kasneje so zapluli proti horizontu. Preživele člane posadke nemške gusarske ladje je sprejela U—126, odtelej pa je južno morje spet lažje dihalo.

KAČA

V KABINETU

V glavnem mestu Ugande je imel predsednik Obote se-stanek z ministri vlade. Medtem ko so bili predsednik in ministri v posebni dvorani, so v njegovem kabinetu odkrili veliko sivo kačo. Nastala je panika. Kača je letela iz sobe v sobo, toda nazadnje so jo prijeli in ubili. To je bila »mamba«, katere ugriz je smrtonosen.

RAKETNA POŠTA

V Milanu izdelujejo posebno raketo, ki bo dolga 6 metrov in teža 1.100 kilogramov in ki bo letela v višini 22.000 metrov s hitrostjo 2.700 kilometrov na uro — do Pariza.

S to raketo bodo vzdrževali poštno zvezo med obema mestoma. Pošta bo tako potovala iz enega mesta v drugega 20 minut. Raketa naj bi prvkrat poletela okrog 1967 leta.

ENA MILIJARDA LJUDI

živi od »vsakdanjega riža«

Šeststomilijonska Kitajska, vse dežele na Indokitskem polotoku, narodi in Indonezijskem in Malezijskem otočju — živijo od riža. Skoraj milijarda ljudi se preživlja s tem rastlinskim plodom, marsikje pa je še tega vsakodnevnega »azijskega kruha« premalo. Podhranjenost, posledica enostranske prehrane je vzrok mnogih boleznih zaradi katerih umirajo vsako leto milijoni hitreje kot bi sicer. Zaradi podhranjenosti je umrljivost otrok še vedno visoka, zaradi telesne šibkosti je delovna storilnost zelo majhna. Problem se suče v začaranem krogu. Ob večji storilnosti bi se izboljševali življenjski pogoji (seveda predvsem ob večji rentabilnosti proizvodnje), ob boljših življenjskih pogojih pa bi se zviševala storilnost.

Problem lakote, bolezni zaradi podhranjenosti, problem neprosvetljenosti je še vedno velik. Tudi o tem bo morala letošnja konferenca za trgovino in razvoj, katere iniciatorji so nevezane države, temeljito razpravljati. Dolžnost razvitih držav pa je pomagati nerazvitim, kajti s tem neposredno sodelujejo pri odvrčanju nevarnosti nemirov in vojnih žarišč.

Utrinka

Ko so časnikarji, ki so si pred kratkim na Dunaju ogledali nastop temošnje drsalne revije, ki bo od 5. do 17. februarja gostovala v Celovcu, vprašali režiserja Will Petra, kako je kaj s čuvanjem vitke linije članic baletnega zbora in solistov je dejal:

— Mi nismo predpisali nobenega obveznega tehtanja. Za nas je merodajno to, da lahko solist ali članica baletnega zbora tudi po dveh letih ponavljanja istega dejala:

Toda niso mu verjeli. Stvar se je končala tako, da so mu zaplenili avto in tisto, kar je imel s seboj. Trdil je sicer, da ima cigarete za svojo osebno uporabo, toda 133 kilogramov, kolikor jih je bilo, se je carinikom zdelo preveč. Tihotapec je bil konzul Paragvaja v Genovi. Kot takega ga sicer niso mogli zapreti, toda moral se bo vrniti v Paragvaj kot nezaželen v Italiji.

grama obleče tisto obleko, ki je bila sešita za premiersko predstavo. Sicer se pa predvsem naše članice same zavedajo, da se kot debeluške ne morejo kaj pridra vrteti na ledu...

Prijave za ogled dunajske drsalne revije od 5. do 17. februarja v Celovcu so zaključene.

Po njih lahko sodimo, da je med našimi ljudmi veliko zanimanje za to drsalno revijo, je v razgovoru dejal šef celjske poslovalnice Kompassa, tov. Milan Vukmanič. Medtem ko je pred dvema letoma odpeljalo iz Celja šest naših avtobusov, smo jih za letošnje izlete morali pripraviti kar štirideset.

Bistvena razlika, mar ne... — b

NI VEČ POTREBNO

Dve prijateljici se pogovarjata:

— Moj mož bo imel kmalu rojstni dan. Kaj bi mu kupila?

— Podari mu knjigo.

— Zakaj? Saj že ima eno.

MOPED

bo morda vaš...

Ce ne moped, pa verjetno ena izmed številnih bogatih nagrad v vrednosti 625.000 din, ki bodo izžrebane v nagradnem žrebanju v začetku meseca marca iz vrst naročnikov »Celjskega tednika«.

Pohitite in naročite »Celjski tednik«, najcenejši in najbolj bran tednik v celjskem okraju. Tednik vas bo vsak teden sprotil seznanjal z najaktualnejšimi domačimi dogodki in vestmi ter vam krajšal čas s pestrim reportажami in zanimivostmi.

Zato ne odlašajte več z naročilom. Poleg zanimivega branja boste verjetno še srečen dobitnik ene izmed številnih lepih nagrad.

»Praktično je, toda kdo bo obračal stikalo?«

RESITEV KRIZANKE

Ne govori nikdar o sebi: to bo do storili že drugi brž, ko boš za pri vrata za seboj!